

Službeni list

Europske unije

C 68

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Svezak 59.

22. veljače 2016.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2016/C 068/01 Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije* 1

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2016/C 068/02 Predmet C-454/13: Presuda Suda (treće vijeće) od 17. prosinca 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal de première instance francophone de Bruxelles – Belgija) – Proximus SA, prije Belgacom SA protiv Commune d'Etterbeek (Zahtjev za prethodnu odluku — Elektroničke komunikacijske mreže i usluge — Direktiva 2002/20/EZ — Članci 12. i 13. — Administrativne naknade — Naknada za prava na instalaciju opreme — Područje primjene — Lokalni propis — Porez na antene za mobilnu telefoniju) 2

2016/C 068/03 Predmet C-517/13: Presuda Suda (treće vijeće) od 17. prosinca 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal de première instance de Namur – Belgija) – Proximus SA, prije Belgacom SA, nastavivši postupak koji je prethodno pokrenuo Belgacom Mobile SA protiv Province de Namur (Zahtjev za prethodnu odluku — Elektroničke komunikacijske mreže i usluge — Direktiva 97/13/EZ — Članci 4. i 11. — Direktiva 2002/20/EZ — Članak 6. — Uvjeti koji se mogu postaviti uz opće ovlaštenje i prava na korištenje radijskih frekvencija i brojeva te posebne obveze — Članak 13. — Naknada za prava na instalaciju opreme — Područje primjene — Provincijski propis — Porez na stupove i/ili primopredajnike u mobilnoj telefonskoj mreži) 3

HR

2016/C 068/04	Spojeni predmeti C-25/14 i C-26/14: Presuda Suda (peto vijeće) od 17. prosinca 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil d'État – Francuska) – Union des syndicats de l'immobilier (UNIS) protiv Ministre du travail, de l'emploi, de la formation professionnelle et du dialogue social, Syndicat national des résidences de tourisme (SNRT) i dr. (C-25/14), Beaudout Père et Fils SARL protiv Ministre du Travail, de l'Emploi et de la Formation professionnelle et du Dialogue social, Confédération nationale de la boulangerie et boulangerie-pâtisserie française, Fédération générale agro-alimentaire – CFDT i dr. (C-26/14) (Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 56. UFEU-a — Sloboda pružanja usluga — Načela jednakog postupanja i nediskriminacije — Obveza transparentnosti — Područje primjene te obveze — Nacionalni kolektivni ugovori — Sustav dopunske socijalne zaštite — Određivanje socijalnih partnera osiguravatelja koji upravlja tim sustavom — Proširenje tog sustava uredbom ministra na sve radnike i poslodavce iz predmetne grane djelatnosti — Ograničavanje vremenskih učinaka prethodne odluke Suda)	3
2016/C 068/05	Spojeni predmeti C-132/14 do C-136/14: Presuda Suda (veliko vijeće) od 15. prosinca 2015. – Europski parlament protiv vijeća Europske unije (Tužba za poništenje — Uredba (EU) br. 1385/2013 — Direktiva 2013/62/EU — Direktiva 2013/64/EU — Pravna osnova — Članak 349. UFEU-a — Najudaljenije regije Europske unije — Izmjena statusa Mayottea u odnosu na Europsku uniju)	4
2016/C 068/06	Predmet C-157/14: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 17. prosinca 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil d'État – Francuska) – Neptune Distribution SNC protiv Ministre de l'Économie et des Finances (Zahtjev za prethodnu odluku — Uredba (EZ) br. 1924/2006 — Direktiva 2009/54/EZ — Članak 11. stavak 1. i članak 16. Povelje Europske unije o temeljnim pravima — Zaštita potrošača — Prehrambene i zdravstvene tvrdnje — Prirodne mineralne vode — Sadržaj natrija ili soli — Izračun — Natrijev klorid (stolna sol) ili ukupna količina natrija — Sloboda izražavanja i informiranja — Sloboda poduzetništva)	5
2016/C 068/07	Predmet C-180/14: Presuda Suda (deveto vijeće) od 23. prosinca 2015. – Europska komisija protiv Helenske Republike (Povreda obveze države članice — Direktiva 2003/88/EZ — Organizacija radnog vremena — Dnevni odmor — Tjedni odmor — Najdulje tjedno radno vrijeme)	6
2016/C 068/08	Predmet C-239/14: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 17. prosinca 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal du travail de Liège – Belgija) – Abdoulaye Amadou Tall protiv Centre public d'action sociale de Huy. (Zahtjev za prethodnu odluku — Područje slobode, sigurnosti i pravde — Direktiva 2005/85/EZ — Minimalne norme koje se odnose na postupke priznavanja i ukidanja statusa izbjeglica u državama članicama — Članak 39. — Pravo na učinkovito pravno sredstvo — Višestruki zahtjevi za azil — Nesuspendivan učinak pravnog sredstva protiv odluke nadležnog nacionalnog tijela o prekidu rješavanja naknadnog zahtjeva za azil — Socijalna zaštita — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članak 19. stavak 2. — Članak 47.)	6
2016/C 068/09	Spojeni predmeti C-250/14 i C-289/14: Presuda Suda (prvo vijeće) od 23. prosinca 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil d'État – Francuska) – Air France-KLM, prije Air France (C-250/14), Hop!-Brit Air SAS, prije Brit Air (C-289/14) protiv Ministère des Finances et des Comptes publics (Porez na dodanu vrijednost — Oporezivi događaj i obveza obračuna — Zračni prijevoz — Kupljena karta koja nije iskorištena — Obavljanje usluge prijevoza — Izdavanje karte — Trenutak plaćanja poreza)	7
2016/C 068/10	Predmet C-293/14: Presuda Suda (prvo vijeće) od 23. prosinca 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberster Gerichtshof – Austrija) – Gebhart Hiebler protiv Waltera Schlagbauera (Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2006/123/EZ — Područje primjene ratione materiae — Djelatnosti povezane s izvršavanjem javnih ovlasti — Djelatnost dimnjačara — Zadaće iz područja „nadzora zaštite od požara” — Teritorijalno ograničenje odobrenja za obavljanje djelatnosti — Usluga od općeg gospodarskog interesa — Nužnost — Proporcionalnost)	8
2016/C 068/11	Predmet C-297/14: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 23. prosinca 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je podnio Bundesgerichtshof, Njemačka) – Rüdiger Hobohm protiv Benedikt Kampik Ltd & Co. KG, Benedikta Aloysiusa Kampika, Mar Mediterraneo Werbe- und Vertriebsgesellschaft für Immobilien SL (Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u građanskim i trgovačkim stvarima — Uredba (EZ) br. 44/2001 — Sudska nadležnost kod potrošačkih ugovora — Članak 15. stavak 1. točka (c) i članak 16. stavak 1. — Pojam trgovačke ili profesionalne aktivnosti „usmjerene prema” državi članici u kojoj potrošač ima domicil — Ugovor o vođenju poslova koji služi realizaciji gospodarskog cilja koji se želi ostvariti kroz ugovor o posredovanju, prethodno sklopljen u obavljanju trgovačke ili profesionalne aktivnosti „usmjerene prema” državi članici u kojoj potrošač ima domicil — Bliska veza)	9

2016/C 068/12	Predmet C-300/14: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 17. prosinca 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hof van beroep te Antwerpen – Belgija) – Imtech Marine Belgium NV protiv Radio Hellenic SA (Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u građanskim stvarima — Uredba (EZ) br. 805/2004 — Europski nalog za izvršenje za nesporne tražbine — Uvjeti za potvrđivanje — Dužnikova prava — Preispitivanje odluke)	9
2016/C 068/13	Predmet C-330/14: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 17. prosinca 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Mađarska) – Gergely Szemerey protiv Miniszterelnökséget vezető miniszter, pravni sljednik Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve (Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednička poljoprivredna politika — Mjere potpore ruralnom razvoju — Agroekološka plaćanja — Uredba (EZ) br. 1122/2009 — Članci 23. i 58. — Uredba (EZ) br. 1698/2005 — Uredba (EZ) br. 1975/2006 — Potpora za uzgoj rijetke biljne vrste — Zahtjev za plaćanje — Sadržaj — Potvrda kao pretpostavka — Kazne u slučaju nepodnošenja)	10
2016/C 068/14	Predmet C-333/14: Presuda Suda (drugo vijeće) od 23. prosinca 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Court of Session (Scotland) – Ujedinjena Kraljevina) – Scotch Whisky Association i dr. protiv The Lord Advocate, The Advocate General for Scotland (Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednička organizacija tržišta poljoprivrednih proizvoda — Uredba (EU) br. 1308/2013 — Slobodno kretanje robe — Članak 34. UFEU-a — Količinska ograničenja — Mjere s istovrsnim učinkom — Najniža cijena alkoholnih pića izračunana na temelju količine alkohola u proizvodu — Opravdanje — Članak 36. UFEU-a — Zaštita zdravlja i života ljudi — Ocjena nacionalnog suda)	11
2016/C 068/15	Predmet C-342/14: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 17. prosinca 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesfinanzhof – Njemačka) – X-Steuerberatungsgesellschaft protiv Finanzamt Hannover-Nord (Zahtjev za prethodnu odluku — Priznavanje stručnih kvalifikacija — Direktiva 2005/36/EZ — Članak 5. — Sloboda pružanja usluga — Direktiva 2006/123/EZ — Članak 16. i članak 17. stavak 6. — Članak 56. UFEU-a — Društvo za porezno savjetništvo koje ima poslovni nastan u jednoj državi članici, a pruža usluge u drugoj državi članici — Propis države članice koji zahtijeva registraciju i priznavanje društava za porezno savjetništvo)	12
2016/C 068/16	Predmet C-371/14: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 17. prosinca 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Finanzgericht Hamburg – Njemačka) – APEX GmbH Internationale Spedition protiv Hauptzollamt Hamburg-Stadt (Zahtjev za prethodnu odluku — Trgovinska politika — Damping — Džepni plinski kremenji upaljači koji se ne mogu ponovno puniti — Uredba (EZ) br. 1225/2009 — Članak 11. stavak 2. — Istek — Članak 13. — Izbjegavanje mjera — Provedbena uredba (EU) br. 260/2013 — Valjanost — Proširenje antidampinške pristojbe u vrijeme kada više nije na snazi uredba kojom je ona uvedena — Promjena strukture trgovine)	13
2016/C 068/17	Predmet C-388/14: Presuda Suda (treće vijeće) od 17. prosinca 2015. (zahtjev za prethodnu odluku Finanzgericht Köln – Njemačka) Timac Agro Deutschland GmbH protiv Finanzamt Sankt Augustin (Zahtjev za prethodnu odluku — Porezno zakonodavstvo — Porez na dobit — Sloboda poslovnog nastana — Nerezidentna stalna poslovna jedinica — Izbjegavanje dvostrukog oporezivanja izuzimanjem prihoda nerezidentne stalne poslovne jedinice — Uzimanje u obzir gubitaka koje ostvari takva stalna poslovna jedinica — Uračunavanje prethodno odbijenih gubitaka u slučaju prijenosa nerezidentne poslovne jedinice — Konačni gubici)	14
2016/C 068/18	Predmet C-402/14: Presuda Suda (treće vijeće) od 17. prosinca 2015. (zahtjev za prethodnu odluku Dioikitiko Efeteio Athinon – Grčka) – Viamar – Elliniki Aftokiniton kai Genikon Epicheiriseon AE protiv Elliniko Dimosio (Zahtjev za prethodnu odluku — Slobodno kretanje robe — Porezne odredbe — Nacionalni porezi — Carine fiskalne naravi — Davanja s istovrsnim učinkom — Formalnosti povezane s prelaskom granica — Članak 30. UFEU-a — Članak 110. UFEU-a — Direktiva 92/12/EEZ — Članak 3. stavak 3. — Direktiva 2008/118/EZ — Članak 1. stavak 3. — Neprenošenje u nacionalno pravo — Izravan učinak — Naplata poreza na motorna vozila u trenutku uvoza na državno područje države članice — Porez koji se odnosi na registraciju i možebitno stavljanje u promet vozila — Odbijanje povrata poreza u slučaju kada vozilo nije registrirano)	15

2016/C 068/19	Predmet C-407/14: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 17. prosinca 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado de lo Social n° 1 de Córdoba – Španjolska) – María Auxiliadora Arjona Camacho protiv Securitas Seguridad España SA (Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Direktiva 2006/54/EZ — Jednako postupanje prema muškarcima i ženama u pitanjima zapošljavanja i rada — Diskriminatoran otkaz — Članak 18. — Naknada ili popravljjanje stvarno pretrpljene štete — Odvraćajući učinak — Članak 25. — Sankcije — Kaznena odšteta)	15
2016/C 068/20	Predmet C-419/14: Presuda Suda (treće vijeće) od 17. prosinca 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Mađarska) – WebMindLicenses kft protiv Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám Főigazgatóság (Zahtjev za prethodnu odluku — Porez na dodanu vrijednost — Direktiva 2006/112/EZ — Članci 2., 24., 43., 250. i 273. — Mjesto pružanja elektronički isporučених usluga — Umjetno utvrđenje tog mjesta posredstvom konstrukcija koje nemaju veze s gospodarskom stvarnošću — Zloporaba prava — Uredba (EU) br. 904/2010 — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članci 7., 8., 41., 47., 48., članak 51. stavak 1. i članak 52. stavci 1. i 3. — Prava na obranu — Pravo na saslušanje — Korištenje od strane poreznog tijela dokaza koji su prikupljeni u okviru usporednog nedovršenog kaznenog postupka bez znanja poreznog obveznika — Telekomunikacijska presretnja i zapljene elektroničkih poruka)	16
2016/C 068/21	Predmet C-595/14: Presuda Suda (treće vijeće) od 23. prosinca 2015. – Europski parlament protiv Vijeća Europske unije (Tužba za poništenje — Zamjena pobijane odluke tijekom postupka — Predmet tužbe — Policijska i pravosudna suradnja u kaznenim stvarima — Podvrgavanje nove psihoaktivne tvari kontrolnim mjerama — Pravni okvir primjenjiv nakon stupanja na snagu Ugovora iz Lisabona — Prijelazne odredbe — Savjetovanje s Europskim parlamentom)	18
2016/C 068/22	Predmet C-605/14: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 17. prosinca 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Korkein oikeus – Finska) – Virpi Komu, Hanna Ruotsalainen, Ritva Komu protiv Pekka Komu, Jelena Komu (Zahtjev za prethodnu odluku — Uredba (EZ) br. 44/2001 — Područje primjene — Isključive nadležnosti — Članak 22. točka 1. — Spor o stvarnim pravima na nekretninama — Pojam — Zahtjev za civilno razvrgnuće suvlasništva na nekretninama)	18
2016/C 068/23	Predmet C-58/15: Presuda Suda (šesto vijeće) od 23. prosinca 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bayerischer Verwaltungsgerichtshof – Njemačka) – Firma Theodor Pfister protiv Landkreis Main-Spessart (Zahtjev za prethodnu odluku — Poljoprivreda — Sanitarne inspekcije — Službene kontrole hrane za životinje i hrane — Financiranje kontrola — Troškovi inspekcije povezani s poslovima klanja — Uredba (EZ) br. 882/2004 — Direktiva 85/73/EEZ — Mogućnost naplate iznosa koji obuhvaća stvarno nastale troškove inspekcije više od iznosa pristojbi predviđenih tom direktivom)	19
2016/C 068/24	Predmet C-580/14: Rješenje Suda (šesto vijeće) od 17. prosinca 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Verwaltungsgericht Berlin – Njemačka) – Sandra Bitter, u svojstvu stečajnog upravitelja društva Ziegelwerk Höxter GmbH protiv Bundesrepublik Deutschland (Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2003/87/EZ — Sustav trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova — Kazna zbog prekomjerne emisije — Proporcionalnost)	19
2016/C 068/25	Predmet C-352/15 P: Žalba koju je 12. svibnja 2015. podnio Edward Guję protiv rješenja Općeg suda (drugo vijeće) od 14. travnja 2015. u predmetu T-823/14, Guja protiv Poljske	20
2016/C 068/26	Predmet C-357/15: Tužba podnesena 10. srpnja 2015. –Komisija protiv Slovenije	20

2016/C 068/27	Predmet C-614/15: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. studenoga 2015. uputio Curtea de Apel Craiova (Rumunjska) – Rodica Popescu protiv Direcția Sanitar Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor Gorj	21
2016/C 068/28	Predmet C-631/15: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. studenoga 2015. uputio Juzgado Contencioso-Administrativo de Oviedo (Španjolska) – Carlos Álvarez Santirso protiv Consejería de Educación, Cultura y Deporte del Principado de Asturias	21
2016/C 068/29	Predmet C-632/15: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. studenoga 2015. uputio Curte de Casație și Justiție (Rumunjska) – Costin Popescu protiv Guvernul României, Ministerul Afacerilor Interne, Direcția Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor, Direcția Rutieră, Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor	22
2016/C 068/30	Predmet C-642/15 P: Žalba koju je 2. prosinca 2015. podnio Toni Klement protiv presude Općeg suda (treće vijeće) od 24. rujna 2015. u predmetu T-211/14, Toni Klement protiv Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)	22
2016/C 068/31	Predmet C-668/15: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. prosinca 2014. uputio Vestre Landsret (Danska) – Jyske Finans A/S protiv Ligebe Ligebehandlingsnævnet, koji zastupa Ismara Huskica	23
2016/C 068/32	Predmet C-687/15: Tužba podnesena 17. prosinca 2015. – Europska komisija protiv Vijeća Europske unije	24

Opći sud

2016/C 068/33	Predmet T-512/12: Presuda Općeg suda od 10. prosinca 2015. – Front Polisario protiv Vijeća („Vanjski odnosi — Sporazum u obliku razmjene pisama između Unije i Maroka — Uzajamna liberalizacija u području poljoprivrednih proizvoda, prerađenih poljoprivrednih proizvoda, ribe i proizvoda ribarstva — Front Polisario — Tužba za poništenje — Procesna legitimacija — Izravni i osobni utjecaj — Dopuštenost — Usklađenost s međunarodnim pravom — Obveza obrazlaganja — Pravo na obranu”)	26
2016/C 068/34	Predmet T-379/14: Rješenje Općeg suda od 17. prosinca 2015. – Universal Music protiv OHIM-a – Yello Strom (Yellow Lounge) („Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Povlačenje prigovora — Obustava postupka”)	26
2016/C 068/35	Predmet T-534/14: Rješenje Općeg suda od 17. prosinca 2015. – Murnauer Markenvertrieb protiv OHIM-a – Bach Flower Remedies (MURNAUERS Bachblüten) („Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Povlačenje prigovora — Obustava postupka”)	27
2016/C 068/36	Predmet T-850/14: Rješenje Općeg suda od 18. prosinca 2015. – CompuGroup Medical protiv OHIM-a – Schatteiner (SAM) („Tužba za poništenje — Žig Zajednice — Rok za tužbu — Polazišna točka — Dostava odluke žalbenog vijeća putem elektroničkog računa kojeg punomoćnik tužitelja ima pri OHIM-u — Nepravodobnost — Nepostojanje više sile ili nepredvidivih okolnosti — Očita nedopuštenost”)	28
2016/C 068/37	Predmet T-357/15 P: Rješenje Općeg suda 17. prosinca 2015. – Garcia Minguez protiv Komisije („Žalba — Javna služba — Zapošljavanje — Interni natječaj Komisije otvoren za članove privremenog osoblja — Zabrana sudjelovanja za člana privremenog osoblja izvršne agencije — Članak 29. stavak 1. točka (b) Pravilnika — Jednako postupanje — Žalba koja je očito u cijelosti pravno neutemeljena”)	28

2016/C 068/38	Predmet T-627/15: Tužba podnesena 11. studenoga 2015. – Frame protiv OHIM-a – Bianca-Moden (BIANCALUNA)	29
2016/C 068/39	Predmet T-702/15: Tužba podnesena 3. prosinca 2015. – BikeWorld protiv Komisije	30
2016/C 068/40	Predmet T-704/15: Tužba podnesena 28. studenoga 2015. – Micula i dr. protiv Komisije	30
2016/C 068/41	Predmet T-721/15: Tužba podnesena 9. prosinca 2015. – BASF protiv OHIM-a – Evonik Industries (DINCH)	32
2016/C 068/42	Predmet T-724/15: Tužba podnesena 4. prosinca 2015. – Verband der Bayerischen Privaten Milchwirtschaft protiv Komisije	33
2016/C 068/43	Predmet T-725/15: Tužba podnesena 11. prosinca 2015. – Chemtura Netherlands protiv EFSA-e	33
2016/C 068/44	Predmet T-731/15: Tužba podnesena 12. prosinca 2015. – Klyuyev protiv Vijeća	34
2016/C 068/45	Predmet T-733/15: Tužba podnesena 16. prosinca 2015. – Portugalska Republika protiv Komisije	35
2016/C 068/46	Predmet T-734/15 P: Žalba koju je 17. prosinca 2015. podnijela Europska komisija protiv presude Službeničkog suda od 6. listopada 2015. u predmetu F-119/14, FE protiv Komisije	36
2016/C 068/47	Predmet T-735/15: Tužba podnesena 18. prosinca 2015. – The Art Company B & S protiv OHIM-a – Manifatture Daddato et Laurora (SHOP ART)	37
2016/C 068/48	Predmet T-741/15: Tužba podnesena 18. prosinca 2015. – British Aggregates i dr. protiv Komisije	38
2016/C 068/49	Predmet T-749/15: Tužba podnesena 21. prosinca 2015. – Nausicaa Anadyomène i Banque d'Escompte protiv ESB	39
2016/C 068/50	Predmet T-751/15: Tužba podnesena 21. prosinca 2015. – Contact Software protiv Komisije	39
2016/C 068/51	Predmet T-752/15: Tužba podnesena 22. prosinca 2015. – European Dynamics Luxembourg i Evropaiki Dynamiki protiv Komisije	40
2016/C 068/52	Predmet T-757/15: Tužba podnesena 22. prosinca 2015. – Facebook protiv OHIM-a – Brand IP Licensing (lovebook)	41
2016/C 068/53	Predmet T-758/15: Tužba podnesena 22. prosinca 2015. – EDF Toruń protiv Europske agencije za kemikalije (ECHA)	42
2016/C 068/54	Predmet T-761/15: Tužba podnesena 23. prosinca 2015. – Sogepa protiv Komisije	43
2016/C 068/55	Predmet T-764/15: Tužba podnesena 29. prosinca 2015. – Deutsche Lufthansa protiv Komisije	43
2016/C 068/56	Predmet T-765/15: Tužba podnesena 30. prosinca 2015. – BelTechExport protiv Vijeća	44

Službenički sud

2016/C 068/57	Predmet F-143/15: Tužba podnesena 19. studenoga 2015. – ZZ protiv Parlamenta	45
2016/C 068/58	Predmet F-146/15: Tužba podnesena 27. studenoga 2015. – ZZ protiv Parlamenta	45
2016/C 068/59	Predmet F-147/15: Tužba podnesena 17. prosinca 2015. – ZZ protiv Parlamenta	46
2016/C 068/60	Predmet F-149/15: Tužba podnesena 21. prosinca 2015. – ZZ protiv Komisije	46
2016/C 068/61	Predmet F-108/15: Rješenje Službeničkog suda od 12. siječnja 2016. – Vermoesen i Herkens protiv Komisije	47

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije*(2016/C 068/01)***Posljednja objava**

SL C 59, 15.2.2016.

Prethodne objave

SL C 48, 8.2.2016.

SL C 38, 1.2.2016.

SL C 27, 25.1.2016.

SL C 16, 18.1.2016.

SL C 7, 11.1.2016.

SL C 429, 21.12.2015.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (treće vijeće) od 17. prosinca 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal de première instance francophone de Bruxelles – Belgija) – Proximus SA, prije Belgacom SA protiv Commune d'Etterbeek

(Predmet C-454/13) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Elektroničke komunikacijske mreže i usluge — Direktiva 2002/20/EZ — Članci 12. i 13. — Administrativne naknade — Naknada za prava na instalaciju opreme — Područje primjene — Lokalni propis — Porez na antene za mobilnu telefoniju)

(2016/C 068/02)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Proximus SA, prije Belgacom SA

Tuženik: Commune d'Etterbeek

Izreka

Članke 12. i 13. Direktive 2002/20/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o ovlaštenju u području elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga (Direktiva o ovlaštenju) treba tumačiti na način da se ne protive tomu da se porez, kao što je to onaj o kojem je riječ u glavnom postupku, nametne svakoj fizičkoj ili pravnoj osobi koja je nositelj stvarnog prava ili prava korištenja antene za mobilnu telefoniju.

⁽¹⁾ SL C 313, 26. 10. 2013.

Presuda Suda (treće vijeće) od 17. prosinca 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal de première instance de Namur – Belgija) – Proximus SA, prije Belgacom SA, nastavivši postupak koji je prethodno pokrenuo Belgacom Mobile SA protiv Province de Namur

(Predmet C-517/13) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Elektroničke komunikacijske mreže i usluge — Direktiva 97/13/EZ — Članci 4. i 11. — Direktiva 2002/20/EZ — Članak 6. — Uvjeti koji se mogu postaviti uz opće ovlaštenje i prava na korištenje radijskih frekvencija i brojeva te posebne obveze — Članak 13. — Naknada za prava na instalaciju opreme — Područje primjene — Provincijski propis — Porez na stupove i/ili primopredajnike u mobilnoj telefonskoj mreži)

(2016/C 068/03)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal de première instance de Namur

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Proximus SA, prije Belgacom SA, nastavivši postupak koji je prethodno pokrenuo Belgacom Mobile SA

Tuženik: Province de Namur

Izreka

Članke 6. i 13. Direktive 2002/20/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o ovlaštenju u području elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga (Direktiva o ovlaštenju) treba tumačiti na način da se ne protive tomu da se porez kao što je to onaj o kojem je riječ u glavnom postupku nametne fizičkoj ili pravnoj osobi koja koristi tornjeve i/ili primopredajnike u mobilnoj telefonskoj mreži

⁽¹⁾ SL C 352, 30. 11. 2013.

Presuda Suda (peto vijeće) od 17. prosinca 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil d'État – Francuska) – Union des syndicats de l'immobilier (UNIS) protiv Ministre du travail, de l'emploi, de la formation professionnelle et du dialogue social, Syndicat national des résidences de tourisme (SNRT) i dr. (C-25/14), Beaudout Père et Fils SARL protiv Ministre du Travail, de l'Emploi et de la Formation professionnelle et du Dialogue social, Confédération nationale de la boulangerie et boulangerie-pâtisserie française, Fédération générale agro-alimentaire – CFDT i dr. (C-26/14)

(Spojeni predmeti C-25/14 i C-26/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 56. UFEU-a — Sloboda pružanja usluga — Načela jednakog postupanja i nediskriminacije — Obveza transparentnosti — Područje primjene te obveze — Nacionalni kolektivni ugovori — Sustav dopunske socijalne zaštite — Određivanje socijalnih partnera osiguravatelja koji upravlja tim sustavom — Proširenje tog sustava uredbom ministra na sve radnike i poslodavce iz predmetne grane djelatnosti — Ograničavanje vremenskih učinaka prethodne odluke Suda)

(2016/C 068/04)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Union des syndicats de l'immobilier (UNIS) (C-25/14), Beaudout Père et Fils SARL (C-26/14)

Tuženik: Ministre du travail, de l'emploi, de la formation professionnelle et du dialogue social, Syndicat national des résidences de tourisme (SNRT) i dr. (C-25/14), Ministre du Travail, de l'Emploi et de la Formation professionnelle et du Dialogue social, Confédération nationale de la boulangerie et boulangerie-pâtisserie française, Fédération générale agro-alimentaire – CFDT i dr. (C-26/14)

Izreka

Obveza transparentnosti, koja proizlazi iz članka 56. UFEU-a, protivi se proširenju koje provodi država članica na sve poslodavce i radnike u određenom sektoru djelatnosti kolektivnog ugovora koji su sklopile organizacije koje predstavljaju poslodavce i radnike u određenom sektoru djelatnosti, a kojim se jednom gospodarskom subjektu kojeg su izabrali socijalni partneri povjerava upravljanje sustavom obveznog dopunskog socijalnog osiguranja za radnike a da nacionalni propis ne predviđa primjereno oglašavanje koje nadležnom javnom tijelu omogućuje da u cijelosti uzme u obzir dostavljene podatke koji se odnose na postojanje povoljnije ponude.

Učinci ove presude ne tiču se kolektivnih ugovora koji se odnose na određivanje jednog subjekta za upravljanje sustavom dopunskog socijalnog osiguranja koje je javno tijelo odredilo obveznim za sve poslodavce i radnike određenog sektora djelatnosti prije datuma objave ove presude, ne dovodeći u pitanje pravna sredstva podnesena prije toga datuma.

⁽¹⁾ SL C 85, 22. 3. 2014.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 15. prosinca 2015. – Europski parlament protiv vijeća Europske unije

(Spojeni predmeti C-132/14 do C-136/14) ⁽¹⁾

(Tužba za poništenje — Uredba (EU) br. 1385/2013 — Direktiva 2013/62/EU — Direktiva 2013/64/EU — Pravna osnova — Članak 349. UFEU-a — Najudaljenije regije Europske unije — Izmjena statusa Mayottea u odnosu na Europsku uniju)

(2016/C 068/05)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: Europski parlament (zastupnici: I. Liukkonen, L. Visaggio i J. Rodrigues, agenti), Europska komisija (zastupnici: R. Lyal, W. Mölls, D. Bianchi i D. Martin, agenti)

Tuženik: Vijeće europske unije (zastupnici: A. Westerhof Löfflerová, E. Karlsson, F. Florindo Gijón i J. Czuczai, agenti)

Intervenijenti u potporu tuženiku: Kraljevina Španjolska (zastupnik: M. Sampol Pucurull, agent), Francuska Republika (zastupnici: G. de Bergues, F. Fize, D. Colas i N. Rouam, agenti), Portugalska Republika (zastupnici: L. Inez Fernandes, B. Andrade Corre, M. Duarte i S. Marques, agenti)

Izreka

1. Tužbe u predmetima C-132/14 do C-136/14 se odbijaju.

2. Europskom parlamentu nalaže se snošenje troškova Vijeća Europske unije u predmetima C-132/14 i C-136/14.
3. Europskoj komisiji nalaže se snošenje troškova Vijeća u predmetima C-133/14 do C-135/14.
4. Kraljevina Španjolska, Francuska Republika i Portugalska Republika snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 175, 10. 6. 2014.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 17. prosinca 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil d'État – Francuska) – Neptune Distribution SNC protiv Ministre de l'Économie et des Finances

(Predmet C-157/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Uredba (EZ) br. 1924/2006 — Direktiva 2009/54/EZ — Članak 11. stavak 1. i članak 16. Povelje Europske unije o temeljnim pravima — Zaštita potrošača — Prehrambene i zdravstvene tvrdnje — Prirodne mineralne vode — Sadržaj natrija ili soli — Izračun — Natrijev klorid (stolna sol) ili ukupna količina natrija — Sloboda izražavanja i informiranja — Sloboda poduzetništva)

(2016/C 068/06)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Neptune Distribution SNC

Tuženik: Ministre de l'Économie et des Finances

Izreka

1. Članak 8. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 1924/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o prehrambenim i zdravstvenim tvrdnjama koje se navode na hrani, kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 107/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. siječnja 2008., u vezi s Prilogom toj uredbi treba tumačiti na način da zabranjuje uporabu tvrdnje „s niskim sadržajem natrija/soli” i svaku drugu tvrdnju koja ima isto značenje za potrošača u pogledu prirodnih mineralnih i drugih voda.

Članak 9. stavak 2. Direktive 2009/54/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2009. o iskorištavanju i stavljanju na tržište prirodnih mineralnih voda u vezi s Prilogom III. toj direktivi treba tumačiti na način da se protivi tomu da ambalaže, deklaracije ili oglašavanje za prirodne mineralne vode sadržavaju tvrdnje ili izjave kojima se kod potrošača nastoji stvoriti dojam da vode o kojima je riječ imaju nizak sadržaj natrija ili soli ili da su pogodne za dijete s malom količinom natrija ako je ukupni sadržaj natrija u svim njegovim kemijskim oblicima koji su prisutni jednak ili iznad 20 mg/l.

2. Ispitivanje drugog pitanja nije otkrilo ništa što bi moglo utjecati na valjanost članka 9. stavaka 1. i 2. Direktive 2009/54 u vezi s Prilogom III. toj direktivi i Prilogom Uredbi br. 1924/2006.

⁽¹⁾ SL C 184, 16. 6. 2014.

Presuda Suda (deveto vijeće) od 23. prosinca 2015. – Europska komisija protiv Helenske Republike**(Predmet C-180/14) ⁽¹⁾****(Povreda obveze države članice — Direktiva 2003/88/EZ — Organizacija radnog vremena — Dnevni odmor — Tjedni odmor — Najdulje tjedno radno vrijeme)**

(2016/C 068/07)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: M. Patakia i M. van Beek, agenti)

Tuženik: Helenska republika (zastupnici: A. Samoni-Rantou, N. Dafniou i S. Vodina, agenti)

Izreka

1. Budući da nije primijenila prosječno tjedno trajanje radnog vremena koje ne prelazi 48 sati i nije osigurala barem dnevni odmor u najkraćem mogućem trajanju niti odgovarajuće zamjensko vrijeme za odmor, koje bi uslijedilo odmah nakon radnog vremena koje bi ono trebalo nadoknaditi, Helenska republika povrijedila je svoje obveze na temelju članaka 3. i 6. Direktive Europskog parlamenta i Vijeća 2003/88/EZ od 4. studenog 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. Nalaže se Helenskoj republici snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 184, 16. 6. 2014.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 17. prosinca 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal du travail de Liège – Belgija) – Abdoulaye Amadou Tall protiv Centre public d'action sociale de Huy.**(Predmet C-239/14) ⁽¹⁾****(Zahtjev za prethodnu odluku — Područje slobode, sigurnosti i pravde — Direktiva 2005/85/EZ — Minimalne norme koje se odnose na postupke priznavanja i ukidanja statusa izbjeglica u državama članicama — Članak 39. — Pravo na učinkovito pravno sredstvo — Višestruki zahtjevi za azil — Nesuspenzivan učinak pravnog sredstva protiv odluke nadležnog nacionalnog tijela o prekidu rješavanja naknadnog zahtjeva za azil — Socijalna zaštita — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članak 19. stavak 2. — Članak 47.)**

(2016/C 068/08)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal du travail de Liège

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Abdoulaye Amadou Tall

Tuženik: Centre public d'action sociale de Huy

uz sudjelovanje: Agence fédérale pour l'accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)

Izreka

Članak 39. Direktive Vijeća 2005/85/EZ od 1. prosinca 2005. o minimalnim normama koje se odnose na postupke priznavanja i ukidanja statusa izbjeglica u državama članicama, u vezi s člankom 19. stavkom 2. i člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, treba tumačiti na način da se ne protivi nacionalnom zakonodavstvu koje ne priznaje suspenzivan učinak pravnom sredstvu podnesenom protiv odluke kao što je ona u glavnom postupku, o prekidu rješavanja naknadnog zahtjeva za azil.

(¹) SL C 223, 14. 7. 2014.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 23. prosinca 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil d'État – Francuska) – Air France-KLM, prije Air France (C-250/14), Hop!-Brit Air SAS, prije Brit Air (C-289/14) protiv Ministère des Finances et des Comptes publics

(Spojeni predmeti C-250/14 i C-289/14) (¹)

(Porez na dodanu vrijednost — Oporezivi događaj i obveza obračuna — Zračni prijevoz — Kupljena karta koja nije iskorištena — Obavljanje usluge prijevoza — Izdavanje karte — Trenutak plaćanja poreza)

(2016/C 068/09)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Air France-KLM, prije Air France (C-250/14), Hop!-Brit Air SAS, prije Brit Air (C-289/14)

Tuženik: Ministère des Finances et des Comptes publics

Izreka

1. Članak 2. točku 1. i članak 10. stavak 2. Šeste direktive Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica koja se odnose na poreze na promet – zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica za razrezivanje, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 1999/59/EZ od 17. lipnja 1999., a zatim Direktivom Vijeća 2001/115/EZ od 20. prosinca 2001., treba tumačiti na način da izdavanje karata, koje obavlja zrakoplovna kompanija, podliježe porezu na dodanu vrijednost u slučaju kada putnici nisu upotrijebili te karte i za njih ne mogu dobiti povrat.
2. Članak 2. točku 1. i članak 10. stavak 2. prvi i drugi podstavak Šeste direktive 77/388, kako je izmijenjena Direktivom 1999/59, a zatim Direktivom 2001/115, treba tumačiti na način da obveza obračuna PDV-a koji je prilikom kupnje zrakoplovne karte platio putnik koji nije upotrijebio svoju kartu nastaje u trenutku kada sama zrakoplovna kompanija ili treća osoba koja djeluje u njezino ime i za njezin račun, ili treća osoba koja djeluje u vlastito ime ali za račun zrakoplovne kompanije, primi plaćanje cijene karte.

3. Članak 2. točku 1. i članak 10. stavak 2. Šeste direktive 77/388, kako je izmijenjena Direktivom 1999/59, a zatim Direktivom 2001/115, treba tumačiti na način da ako treća osoba u okviru franšiznog ugovora prodaje karte zrakoplovne kompanije za njezin račun, pri čemu joj za izdane karte koje su postale nevažeće isplaćuje paušalni iznos obračunat kao postotak godišnjeg prihoda ostvarenog na odgovarajućim zračnim linijama, taj paušalni iznos predstavlja iznos koji se oporezuje kao protučinidba za spomenute karte.

⁽¹⁾ SL C 253, 4. 8. 2014
SL C 261, 11. 8. 2014

Presuda Suda (prvo vijeće) od 23. prosinca 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberster Gerichtshof – Austrija) – Gebhart Hiebler protiv Waltera Schlagbauera

(Predmet C-293/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2006/123/EZ — Područje primjene ratione materiae — Djelatnosti povezane s izvršavanjem javnih ovlasti — Djelatnost dimnjačara — Zadaće iz područja „nadzora zaštite od požara” — Teritorijalno ograničenje odobrenja za obavljanje djelatnosti — Usluga od općeg gospodarskog interesa — Nužnost — Proporcionalnost)

(2016/C 068/10)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberster Gerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Gebhart Hiebler

Tuženik: Walter Schlagbauer

Izreka

1. Direktivu 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu treba tumačiti na način da obuhvaća obavljanje djelatnosti, poput one dimnjačarske iz glavnog postupka, u njezinoj cijelosti, čak i ako ta djelatnost ne podrazumijeva samo izvršavanje privatnih gospodarskih djelatnosti, već i zadaća iz područja „nadzora zaštite od požara”.
2. Članak 10. stavak 4. i članak 15. stavke 1., 2. točku (a) i stavak 3. Direktive 2006/123 valja tumačiti na način da se protive nacionalnom propisu poput onog iz glavnog postupka koji ograničava ovlaštenje za izvršavanje djelatnosti dimnjačara, u njezinoj cijelosti, na određeno geografsko područje ako takav propis ne nastoji na dosljedan i sustavan način postići cilj zaštite javnog zdravlja, što je na sudu koji je uputio zahtjev da utvrdi.

Članak 15. stavak 4. Direktive 2006/123 mora se tumačiti na način da se ne protivi takvom propisu u slučaju da zadaće iz područja „nadzora zaštite od požara” treba okvalificirati kao zadaće povezane s uslugom od općeg gospodarskog interesa, pod uvjetom da teritorijalno ograničenje bude nužno i proporcionalno obavljanju tih zadaća u gospodarski održivim uvjetima. Navedeno treba utvrditi sud koji je uputio zahtjev.

⁽¹⁾ SL C 303, 8. 9. 2014.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 23. prosinca 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je podnio Bundesgerichtshof, Njemačka) – Rüdiger Hobohm protiv Benedikt Kampik Ltd & Co. KG, Benedikta Aloysiusa Kampika, Mar Mediterraneo Werbe- und Vertriebsgesellschaft für Immobilien SL

(Predmet C-297/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u građanskim i trgovačkim stvarima — Uredba (EZ) br. 44/2001 — Sudska nadležnost kod potrošačkih ugovora — Članak 15. stavak 1. točka (c) i članak 16. stavak 1. — Pojam trgovačke ili profesionalne aktivnosti „usmjerene prema” državi članici u kojoj potrošač ima domicil — Ugovor o vođenju poslova koji služi realizaciji gospodarskog cilja koji se želi ostvariti kroz ugovor o posredovanju, prethodno sklopljen u obavljanju trgovačke ili profesionalne aktivnosti „usmjerene prema” državi članici u kojoj potrošač ima domicil — Bliska veza)

(2016/C 068/11)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Rüdiger Hobohm

Tuženici: Benedikt Kampik Ltd & Co. KG, Benedikt Aloysius Kampik, Mar Mediterraneo Werbe- und Vertriebsgesellschaft für Immobilien SL

Izreka

Članak 15. stavak 1. točka (c) Uredbe Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima, u dijelu u kojem se spominje ugovor sklopljen u okviru trgovačke ili profesionalne aktivnosti koju gospodarski subjekt „usmjerava prema” državi članici u kojoj potrošač ima domicil, u vezi s člankom 16. stavkom 1. te uredbe, treba tumačiti na način da ga je moguće primijeniti na ugovor sklopljen između potrošača i gospodarskog subjekta, koji kao takav ne ulazi u područje trgovačke ili profesionalne aktivnosti koju gospodarski subjekt „usmjerava prema” državi članici u kojoj potrošač ima domicil, ali je blisko povezan s ugovorom koji je ranije sklopljen između istih stranaka u okviru te aktivnosti. Na nacionalnom sudu je da provjeri jesu li ispunjeni konstitutivni elementi te veze, i to osobito jesu li stranke u ta dva ugovora – pravno ili faktično – identične, je li jednak gospodarski cilj koji se putem njih želi ostvariti u pogledu istog konkretnog predmeta i nadopunjuje li drugi ugovor prvi ugovor tako da omogućuje ostvarivanje gospodarskog cilja koji se želi ostvariti kroz prvi ugovor.

⁽¹⁾ SL C 303, 8. 9. 2014.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 17. prosinca 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hof van beroep te Antwerpen – Belgija) – Imtech Marine Belgium NV protiv Radio Hellenic SA

(Predmet C-300/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u građanskim stvarima — Uredba (EZ) br. 805/2004 — Europski nalog za izvršenje za nesporne tražbine — Uvjeti za potvrđivanje — Dužnikova prava — Preispitivanje odluke)

(2016/C 068/12)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hof van beroep te Antwerpen

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Imtech Marine Belgium NV

Tuženik: Radio Hellenic SA

Izreka

1. Članak 19. Uredbe br. 805/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o uvođenju europskog naloga za izvršenje za nesporne tražbine, u vezi s člankom 288. UFEU-a, treba tumačiti na način da državama članicama ne nameće da u svoje nacionalno pravo uvedu postupak preispitivanja kao što je onaj predviđen spomenutim člankom 19.
2. Članak 19. stavak 1. Uredbe br. 805/2004 treba tumačiti na način da, kako bi se odluka donesena zbog ogluhe potvrdila kao europski nalog za izvršavanje, sudac kojemu je podnesen takav prijedlog treba osigurati da njegovo nacionalno pravo uistinu i bez iznimke u dva slučaja predviđena tom odredbom dopušta potpuno preispitivanje takve odluke, i s činjenične i s pravne strane, te da dopušta produljiti rokove za podnošenje žalbe protiv odluke koja se odnosi na nespornu tražbinu, ne samo u slučaju više sile već i kada su druge izvanredne okolnosti, neovisno o dužnikovoj volji, spriječile potonjeg da osporava predmetnu tražbinu.
3. Članak 6. Uredbe br. 805/2004 treba tumačiti na način da odluku o tome hoće li se sudska odluka potvrditi kao europski nalog za izvršenje, a koja se može donijeti u bilo koje doba, može donijeti samo sudac.

⁽¹⁾ SL C 303, 8. 9. 2014.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 17. prosinca 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Mađarska) – Gergely Szemerey protiv Miniszterelnökséget vezető miniszter, pravni sljednik Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

(Predmet C-330/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednička poljoprivredna politika — Mjere potpore ruralnom razvoju — Agroekološka plaćanja — Uredba (EZ) br. 1122/2009 — Članci 23. i 58. — Uredba (EZ) br. 1698/2005 — Uredba (EZ) br. 1975/2006 — Potpora za uzgoj rijetke biljne vrste — Zahtjev za plaćanje — Sadržaj — Potvrda kao pretpostavka — Kazne u slučaju nepodnošenja)

(2016/C 068/13)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Gergely Szemerey

Tuženik: Miniszterelnökséget vezető miniszter, pravni sljednik Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

Izreka

1. Članak 23. Uredbe Komisije (EZ) br. 1122/2009 od 30. studenoga 2009. o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu Uredbe Vijeća (EZ) br. 73/2009 u pogledu višestruke sukladnosti, modulacije i integriranog administrativnog i kontrolnog sustava, u okviru programa izravne potpore za poljoprivrednike predviđene u navedenoj Uredbi, kao i za provedbu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1234/2007 u pogledu višestruke sukladnosti u okviru programa potpore predviđenog za sektor vina, u vezi s uredbom Vijeća (EZ) br. 1698/2005 od 20. rujna 2005. o potporama ruralnom razvoju Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR), kako je izmijenjena Uredbom Vijeća (EZ) br. 473/2009 od 25. svibnja 2009., i u vezi s Uredbom Komisije (EZ) br. 1975/2006 od 7. prosinca 2006. o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1698/2005 u pogledu provedbe postupaka kontrole i višestruke sukladnosti za mjere potpore ruralnom razvoju, kako je izmijenjena Uredbom Komisije br. 484/2009 od 9. lipnja 2009., treba tumačiti na način da mu nije protivan nacionalni propis poput onoga iz glavnog postupka, koji zahtijeva da podnositelj zahtjeva za agroekološku potporu agenciji za plaćanja istodobno sa svojim zahtjevom za potporu podnese potvrdu o rijetkoj biljnoj vrsti koja mu daje pravo na plaćanje te potpore, pod uvjetom da taj propis zainteresiranim gospodarskim subjektima omogućava da u razumnim uvjetima udovolje njegovim zahtjevima, što treba provjeriti sud koji je uputio zahtjev.
2. Članak 58. stavak 3. Uredbe br. 1122/2009 treba tumačiti na način da se kazna predviđena tom odredbom ne primjenjuje na podnositelja zahtjeva za agroekološku potporu koji je svojem zahtjevu za potporu propustio priložiti dokument poput potvrde o kojoj je riječ u glavnom postupku koja mu daje pravo na plaćanje te potpore. Članak 23. stavak 1. podstavak 3. te uredbe treba tumačiti na način da takav propust načelno dovodi do nedopuštenosti zahtjeva za plaćanje agroekološke potpore.

⁽¹⁾ SL C 303, 8. 9. 2014.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 23. prosinca 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Court of Session (Scotland) – Ujedinjena Kraljevina) – Scotch Whisky Association i dr. protiv The Lord Advocate, The Advocate General for Scotland

(Predmet C-333/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednička organizacija tržišta poljoprivrednih proizvoda — Uredba (EU) br. 1308/2013 — Slobodno kretanje robe — Članak 34. UFEU-a — Količinska ograničenja — Mjere s istovrsnim učinkom — Najniža cijena alkoholnih pića izračunana na temelju količine alkohola u proizvodu — Opravdanje — Članak 36. UFEU-a — Zaštita zdravlja i života ljudi — Ocjena nacionalnog suda)

(2016/C 068/14)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Court of Session (Scotland)

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Scotch Whisky Association, spiritsEUROPE, Comité de la Communauté économique européenne des Industries et du Commerce des Vins, Vins aromatisés, Vins mousseux, Vins de liqueur et autres Produits de la Vigne (CEEV)

Tuženici: The Lord Advocate, The Advocate General for Scotland

Izreka

1. Uredbu (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o uspostavljanju zajedničke organizacije tržišta poljoprivrednih proizvoda i stavljanju izvan snage uredbi Vijeća (EEZ) br. 922/72, (EEZ) br. 234/79, (EZ) br. 1037/2001 i (EZ) br. 1234/2007 treba tumačiti na način da joj nije protivna nacionalna mjera poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, kojom se određuje najniža cijena po jedinici alkohola za maloprodaju vina, pod uvjetom da je ta mjera stvarno prikladna za jamčenje ostvarenja cilja zaštite zdravlja i života ljudi i da, vodeći računa o ciljevima zajedničke poljoprivredne politike kao i o dobrom djelovanju zajedničke organizacije tržišta poljoprivrednih proizvoda, ne prelazi ono što je nužno za ostvarenje spomenutog cilja zaštite zdravlja i života ljudi.
2. Članke 34. i 36. UFEU-a treba tumačiti na način da im je protivno da država članica, nastojeći povećanjem cijene konzumacije alkohola ostvariti cilj zaštite zdravlja i života ljudi, donese propis, poput onog o kojem je riječ u glavnom postupku, kojim se određuje najniža cijena po jedinici alkohola za maloprodaju alkoholnih pića i odbaci mjeru, poput povećanja trošarina, koja može biti manje ograničavajuća za trgovinu i tržišno natjecanje u Europskoj uniji. Sud koji je uputio zahtjev treba detaljnim ispitivanjem svih relevantnih okolnosti predmeta koji se pred njim vodi provjeriti je li to slučaj. Sama okolnost da potonja mjera može donijeti dodatne pogodnosti i udovoljiti širem cilju borbe protiv zloupotrebe alkohola ne može opravdati njezino odbacivanje.
3. Članak 36. UFEU-a treba tumačiti na način da je nacionalni sud, prilikom ispitivanja nacionalnog propisa s obzirom na opravdanje povezano sa zaštitom zdravlja i života ljudi u smislu tog članka, dužan objektivno ispitati može li se na temelju dokaza koje je podnijela država članica o kojoj je riječ razumno zaključiti da su odabrana sredstva prikladna za ostvarenje predviđenih ciljeva kao i mogu li se ti ciljevi ostvariti mjerama koje su manje ograničavajuće za slobodno kretanje robe i za zajedničku organizaciju tržišta poljoprivrednih proizvoda.
4. Članak 36. UFEU-a treba tumačiti na način da nadzor proporcionalnosti nacionalne mjere poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku nije ograničen samo na podatke, dokaze ili druge elemente kojima je prilikom donošenja te mjere raspolagao nacionalni zakonodavac. U okolnostima poput onih iz glavnog postupka, nadzor usklađenosti spomenute mjere s pravom Unije treba izvršiti na temelju podataka, dokaza ili drugih elemenata kojima na dan donošenja odluke raspolaze nacionalni sud, u skladu s uvjetima predviđenim njegovim nacionalnim pravom.

(¹) SL C 339, 29. 9. 2014.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 17. prosinca 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesfinanzhof – Njemačka) – X-Steuerberatungsgesellschaft protiv Finanzamt Hannover-Nord

(Predmet C-342/14) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Priznavanje stručnih kvalifikacija — Direktiva 2005/36/EZ — Članak 5. — Sloboda pružanja usluga — Direktiva 2006/123/EZ — Članak 16. i članak 17. stavak 6. — Članak 56. UFEU-a — Društvo za porezno savjetništvo koje ima poslovni nastan u jednoj državi članici, a pruža usluge u drugoj državi članici — Propis države članice koji zahtijeva registraciju i priznavanje društava za porezno savjetništvo)

(2016/C 068/15)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesfinanzhof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: X-Steuerberatungsgesellschaft

Tuženik: Finanzamt Hannover-Nord

Izreka

Članak 56. UFEU-a treba tumačiti tako da se protivi tomu da propis države članice, koji utvrđuje uvjete pristupa djelatnosti stručne pomoći o poreznim pitanjima, ograničava slobodu pružanja usluga društva za porezno savjetništvo koje je osnovano u skladu sa zakonodavstvom druge države članice u kojoj ima poslovni nastan i koje u toj drugoj državi članici, u kojoj djelatnost poreznog savjetništva nije regulirana, sastavi poreznu prijavu za primatelja u prvoj državi članici te je preda njezinoj poreznoj upravi a da pritom kvalifikacija koju je steklo navedeno društvo ili fizičke osobe koje za njega pružaju usluge stručne pomoći o poreznim pitanjima u drugim državama članicama nije priznata s obzirom na svoju pravu vrijednost i pravilno uzeta u obzir.

(¹) SL C 372, 20. 10. 2014.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 17. prosinca 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Finanzgericht Hamburg – Njemačka) – APEX GmbH Internationale Spedition protiv Hauptzollamt Hamburg-Stadt

(Predmet C-371/14) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Trgovinska politika — Damping — Džepni plinski kremeniti upaljači koji se ne mogu ponovno puniti — Uredba (EZ) br. 1225/2009 — Članak 11. stavak 2. — Istek — Članak 13. — Izbjegavanje mjera — Provedbena uredba (EU) br. 260/2013 — Valjanost — Proširenje antidampinške pristojbe u vrijeme kada više nije na snazi uredba kojom je ona uvedena — Promjena strukture trgovine)

(2016/C 068/16)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Finanzgericht Hamburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: APEX GmbH Internationale Spedition

Tuženik: Hauptzollamt Hamburg-Stadt

Izreka

Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 260/2013 od 18. ožujka 2013. o proširenju konačne antidampinške pristojbe uvedene Uredbom (EZ) br. 1458/2007 na uvoz džepnih plinskih kremenitih upaljača koji se ne mogu ponovno puniti podrijetlom iz Narodne Republike Kine na uvoz džepnih plinskih kremenitih upaljača koji se ne mogu ponovno puniti poslanih iz Socijalističke Republike Vijetnama, bez obzira na to imaju li deklarirano podrijetlo iz Republike Vijetnama ili ne, nije valjana.

(¹) SL C 372, 20. 10. 2014.

Presuda Suda (treće vijeće) od 17. prosinca 2015. (zahtjev za prethodnu odluku Finanzgericht Köln – Njemačka) Timac Agro Deutschland GmbH protiv Finanzamt Sankt Augustin

(Predmet C-388/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Porezno zakonodavstvo — Porez na dobit — Sloboda poslovnog nastana — Nerezidentna stalna poslovna jedinica — Izbjegavanje dvostrukog oporezivanja izuzimanjem prihoda nerezidentne stalne poslovne jedinice — Uzimanje u obzir gubitaka koje ostvari takva stalna poslovna jedinica — Uračunavanje prethodno odbijenih gubitaka u slučaju prijenosa nerezidentne poslovne jedinice — Konačni gubici)

(2016/C 068/17)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Finanzgericht Köln

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Timac Agro Deutschland GmbH

Tuženik: Finanzamt Sankt Augustin

Izreka

1. Članak 49. UFEU-a treba tumačiti na način da mu nije protivan porezni sustav države članice, kao što je onaj o kojemu je riječ u glavnom postupku, na temelju kojeg se, u slučaju kada društvo rezidentno u državi članici prenosi stalnu poslovnu jedinicu koja se nalazi u drugoj državi članici nerezidentnom društvu koje je dio iste grupe kao i prvo društvo, na temelju prijenosa poslovne jedinice prethodno odbijeni gubici uračunavaju u oporeziv prihod društva prenositelja kada su, na temelju ugovora o sprečavanju dvostrukog oporezivanja, njezini prihodi izuzeti od oporezivanja u državi članici u kojoj sjedište ima društvo za koje je vezana.
2. Članak 49. UFEU-a treba tumačiti na način da mu nije protivan porezni sustav države članice, kao što je onaj o kojemu je riječ u glavnom postupku, koji, u slučaju kada društvo rezidentno u državi članici prenosi stalnu poslovnu jedinicu koja se nalazi u drugoj državi članici nerezidentnom društvu koje je dio iste grupe kao i prvo društvo, isključuje mogućnost da rezidentno društvo u svoju oporezivu osnovicu uračuna gubitke prenesene poslovne jedinice kada, na temelju ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, isključiva nadležnost oporezivanja njezina prihoda pripada državi članici u kojoj se nalazi.

⁽¹⁾ SL C 372, 20. 10. 2014.

Presuda Suda (treće vijeće) od 17. prosinca 2015. (zahtjev za prethodnu odluku Dioikitiko Efeteio Athinon – Grčka) – Viamar – Elliniki Aftokiniton kai Genikon Epicheiriseon AE protiv Elliniko Dimosio

(Predmet C-402/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Slobodno kretanje robe — Porezne odredbe — Nacionalni porezi — Carine fiskalne naravi — Davanja s istovrsnim učinkom — Formalnosti povezane s prelaskom granica — Članak 30. UFEU-a — Članak 110. UFEU-a — Direktiva 92/12/EEZ — Članak 3. stavak 3. — Direktiva 2008/118/EZ — Članak 1. stavak 3. — Neprenošenje u nacionalno pravo — Izravan učinak — Naplata poreza na motorna vozila u trenutku uvoza na državno područje države članice — Porez koji se odnosi na registraciju i možebitno stavljanje u promet vozila — Odbijanje povrata poreza u slučaju kada vozilo nije registrirano)

(2016/C 068/18)

Jezik postupka: grčki

Sud koji je uputio zahtjev

Dioikitiko Efeteio Athinon

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Viamar – Elliniki Aftokiniton kai Genikon Epicheiriseon AE

Tuženik: Elliniko Dimosio

Izreka

1. Članak 1. stavak 3. Direktive Vijeća 2008/118/EZ od 16. prosinca 2008. o općim aranžmanima za trošarine i o stavljanju izvan snage Direktive 92/12/EEZ valja tumačiti na način da ispunjava uvjete za izravan učinak koji omogućuje pojedincima da se na njega pozivaju pred nacionalnim sudom u sporu protiv države članice.
2. Članak 30. UFEU-a valja tumačiti na način da se protivi praksi države članice poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, prema kojoj se ne izvršava povrat poreza na registraciju naplaćenog prilikom uvoza motornih vozila iz drugih država članica, iako su predmetna vozila, koja nikad nisu bila registrirana u toj državi članici, ponovno izvezena u drugu državu članicu.

⁽¹⁾ SL C 380, 27. 10. 2014.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 17. prosinca 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado de lo Social n° 1 de Córdoba – Španjolska) – María Auxiliadora Arjona Camacho protiv Securitas Seguridad España SA

(Predmet C-407/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Direktiva 2006/54/EZ — Jednako postupanje prema muškarcima i ženama u pitanjima zapošljavanja i rada — Diskriminatoran otkaz — Članak 18. — Naknada ili popravljavanje stvarno pretrpljene štete — Odvraćajući učinak — Članak 25. — Sankcije — Kaznena odšteta)

(2016/C 068/19)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de lo Social n° 1 de Córdoba

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: María Auxiliadora Arjona Camacho

Tuženik: Securitas Seguridad España SA

Izreka

Članak 18. Direktive 2006/54 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2006. o provedbi načela jednakih mogućnosti i jednakog postupanja prema muškarcima i ženama u pitanjima zapošljavanja i rada treba tumačiti na način da, kako bi se osigurala stvarna i učinkovita naknada štete odnosno restitucija za štetu pretrpljenu zbog diskriminacije na temelju spola, vodeći računa o tome da ta naknada odnosno restitucija bude odvratajuća i proporcionalna, taj članak nalaže državama članicama koje odaberu novčani oblik da u svoj pravni sustav, ovisno o svojim odredbama, ugrade mjere kojima se predviđa isplata naknade štete oštećenoj osobi kojom se u cijelosti naknađuje pretrpljena šteta.

(¹) SL C 409, 17. 11. 2014.

Presuda Suda (treće vijeće) od 17. prosinca 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Mađarska) – WebMindLicenses kft protiv Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám Főigazgatóság

(Predmet C-419/14) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Porez na dodanu vrijednost — Direktiva 2006/112/EZ — Članci 2., 24., 43., 250. i 273. — Mjesto pružanja elektronički isporučених usluga — Umjetno utvrđenje tog mjesta posredstvom konstrukcija koje nemaju veze s gospodarskom stvarnošću — Zloporaba prava — Uredba (EU) br. 904/2010 — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članci 7., 8., 41., 47., 48., članak 51. stavak 1. i članak 52. stavci 1. i 3. — Prava na obranu — Pravo na saslušanje — Korištenje od strane poreznog tijela dokaza koji su prikupljeni u okviru usporednog nedovršenog kaznenog postupka bez znanja poreznog obveznika — Telekomunikacijska presretanja i zapljene elektroničkih poruka)

(2016/C 068/20)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: WebMindLicenses kft

Tuženik: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám Főigazgatóság

Izreka

1. Pravo Unije treba tumačiti na način da – kako bi se ocijenilo predstavlja li, u okolnostima poput onih iz glavnog postupka, ugovor o licenci, čiji je predmet najam znanja i iskustva koje je omogućavalo korištenje internetske stranice preko koje su se pružale interaktivne audiovizualne usluge i koji je sklopljen s društvom koje je imalo poslovni nastan u državi članici različitoj od one na čijem području imalo poslovni nastan društvo davatelj te licence, zloporabu prava čiji je cilj okoristiti se time da je stopa PDV-a koja se primjenjivala na te usluge bila niža u toj drugoj državi članici – činjenica da je direktor i jedini vlasnik društva davatelja licence bio autor tog znanja i iskustva, da je ista osoba izvršavala utjecaj ili nadzor nad razvijanjem i iskorištavanjem navedenog znanja i iskustva i nad pružanjem usluga koje su se na njima temeljile, da je upravljanje financijskim operacijama, osobljem i tehničkim sredstvima potrebnima za pružanje navedenih usluga bilo osigurano preko podugovaratelja kao i razlozi koji su mogli dovesti do toga da društvo WML daje u najam predmetno znanje i iskustvo društvu Lalib umjesto da ga samo iskorištava nisu sami po sebi odlučujući.

Na sudu koji je uputio zahtjev jest da analizira sve okolnosti iz glavnog postupka kako bi utvrdio je li taj ugovor predstavljalo potpuno umjetnu konstrukciju kojom se prikrivala činjenica da predmetne usluge nije u stvarnosti pružilo društvo stjecatelj licencije, nego društvo davatelj licencije, i to tako da osobito ispita je li osnivanje sjedišta poslovne aktivnosti društva ili stalne poslovne jedinice društva Lalib u Maderi bilo stvarno, je li to društvo, kako bi obavljalo predmetnu gospodarsku aktivnost, imalo prikladnu strukturu u smislu poslovnog prostora, ljudskih resursa i tehničkih sredstava kao i je li to društvo obavljalo tu gospodarsku aktivnost u svoje ime i za svoj račun, na vlastitu odgovornost i na vlastiti rizik.

2. Pravo Unije treba tumačiti na način da, u slučaju da se utvrdi zlouporaba koja je dovela do toga da je određeno mjesto pružanja usluga u državi članici koja je različita od one u kojoj bi ono bilo određeno da nije bilo zlouporabe, činjenica da je PDV bio plaćen u toj drugoj državi članici sukladno njezinu zakonodavstvu ne priječi da se izvrši ponovni razrez tog poreza u državi članici mjesta u kojemu su te usluge u stvarnosti pružene.
3. Uredbu Vijeća (EU) br. 904/2010 od 7. listopada 2010. o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevare u području poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da je porezno tijelo države članice koje izvršava obračun PDV-a za usluge koje su već bile podvrgnute PDV-u u drugoj državi članici dužno podnijeti zahtjev za suradnju upravim tijelima te druge države članice kada je takav zahtjev koristan odnosno potreban za utvrđenje postoji li dužnost plaćanja PDV-a u prvoj državi članici.
4. Pravo Unije treba tumačiti na način da se protivi tomu da, radi primjene članka 4. stavka 3. UFEU-a, članka 325. UFEU-a, članka 2., članka 250. stavka 1. i članka 273. Direktive o PDV-u, porezno tijelo može, kako bi utvrdilo postojanje zlouporabe u području PDV-a, koristiti dokaze koji su prikupljeni u okviru usporednog kaznenog postupka koji je još u tijeku, bez znanja poreznog obveznika, primjerice telekomunikacijskim presretanjem i zapljenom elektroničkih poruka, pod uvjetom da prikupljanje tih dokaza u okviru navedenog kaznenog postupka i njihovo korištenje u okviru upravnog postupka ne krše prava koja su zajamčena pravom Unije.
5. U okolnostima poput onih u glavnom postupku, na temelju članka 7., članka 47. i članka 52. stavka 1. Povelje, na nacionalnom je sudu, koji izvršava kontrolu zakonitosti odluke kojom je izvršen ponovni obračun PDV i koja se temelji na takvim dokazima, da provjeri, s jedne strane, jesu li telekomunikacijska presretanja i zapljena elektroničkih poruka istražna sredstva predviđena zakonom i potrebna u okviru kaznenog postupka te, s druge strane, je li to što navedeno tijelo koristi dokaze koji su prikupljeni tim sredstvima također dopušteno zakonom i potrebno. Nadalje, na njemu je da provjeri je li porezni obveznik, sukladno općem načelu poštovanja prava obrane, mogao, u okviru upravnog postupka, pristupiti tim dokazima i biti saslušan o njima. Ako utvrdi da on nije imao tu mogućnost ili ako su ti dokazi prikupljeni u okviru kaznenog postupka ili korišteni u okviru upravnog postupka kršenjem članka 7. Povelje, navedeni nacionalni sud mora ih isključiti i poništiti navedenu odluku ako utvrdi da je zbog toga bez osnova. Ti dokazi moraju se također isključiti ako taj sud nije ovlašten izvršiti kontrolu jesu li oni prikupljeni u okviru kaznenog postupka u skladu s pravom Unije ili ne može barem osigurati, na temelju kontrole koju je već izvršio kazneni sud u okviru kontradiktornog postupka, da su prikupljeni u skladu s tim pravom.

(¹) SL C 439, 8. 12. 2014.

Presuda Suda (treće vijeće) od 23. prosinca 2015. – Europski parlament protiv Vijeća Europske unije**(Predmet C-595/14) ⁽¹⁾****(Tužba za poništenje — Zamjena pobijane odluke tijekom postupka — Predmet tužbe — Policijska i pravosudna suradnja u kaznenim stvarima — Podvrgavanje nove psihoaktivne tvari kontrolnim mjerama — Pravni okvir primjenjiv nakon stupanja na snagu Ugovora iz Lisabona — Prijelazne odredbe — Savjetovanje s Europskim parlamentom)**

(2016/C 068/21)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Europski parlament (zastupnici: F. Drexler, A. Caiola i M. Pencheva, agenti)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: K. Plešniak i K. Michoel, agenti)

Izreka

1. Poništava se Provedbena odluka Vijeća 2014/688/EU od 25. rujna 2014. o podvrgavanju tvari 4-jodo-2,5-dimetoksi-N-(2-metoksibenzil)fenetilamina (25I-NBOMe), 3,4-dikloro-N-((1-(dimetilamino)cikloheksil)metil)benzamid (AH-7921), 3,4-metilendioksipirovalerona (MDPV) i 2-(3-metoksifenil)-2-(etilamino)cikloheksanona (metoksetamin) kontrolnim mjerama.
2. Učinci Provedbene odluke 2014/688 održavaju se na snazi.
3. Nalaže se Vijeću Europske unije snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 138, 27. 4. 2015.

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 17. prosinca 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Korkein oikeus – Finska) – Virpi Komu, Hanna Ruotsalainen, Ritva Komu protiv Pekka Komu, Jelena Komu**(Predmet C-605/14) ⁽¹⁾****(Zahtjev za prethodnu odluku — Uredba (EZ) br. 44/2001 — Područje primjene — Isključive nadležnosti — Članak 22. točka 1. — Spor o stvarnim pravima na nekretninama — Pojam — Zahtjev za civilno razvrgnuće suvlasništva na nekretninama)**

(2016/C 068/22)

Jezik postupka: finski

Sud koji je uputio zahtjev

Korkein oikeus

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Virpi Komu, Hanna Ruotsalainen, Ritva Komu

Tuženici: Pekka Komu, Jelena Komu

Izreka

Članak 22. točku 1. prvu podtočku Uredbe Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima, treba tumačiti na način da u kategoriju „postupaka čiji su predmet stvarna prava na nekretninama”, u smislu te odredbe, potpada tužba za razvrgnuće suvlasništva na nekretnini, posredstvom prodaje čija je provedba povjerena zastupniku.

(¹) SL C 81 str. 9.3.2015.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 23. prosinca 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bayerischer Verwaltungsgerichtshof – Njemačka) – Firma Theodor Pfister protiv Landkreis Main-Spessart

(Predmet C-58/15) (¹)

(*Zahtjev za prethodnu odluku — Poljoprivreda — Sanitarne inspekcije — Službene kontrole hrane za životinje i hrane — Financiranje kontrola — Troškovi inspekcije povezani s poslovanjem klanja — Uredba (EZ) br. 882/2004 — Direktiva 85/73/EEZ — Mogućnost naplate iznosa koji obuhvaća stvarno nastale troškove inspekcije više od iznosa pristojbi predviđenih tom direktivom*)

(2016/C 068/23)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Firma Theodor Pfister

Tuženik: Landkreis Main-Spessart

Izreka

Članak 27. stavak 3. prvi podstavak drugu rečenicu Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća (EZ) br. 882/2004 od 29. travnja 2004. o kako bi se provjerila sukladnost sa zakonima o hrani i hrani za životinje, te pravilima o zdravstvenoj zaštiti i dobrobiti životinja, kako je izmijenjena Uredbom Vijeća (EZ) br. 1791/2006 od 20. studenog 2006. treba tumačiti na način da dopušta, za prijelazno razdoblje za 2007. godinu, naplatu pristojbi za troškove nastale službenim inspekcijama i kontrolama u području higijene mesa koji obuhvaćaju troškove koje snosi nadležno tijelo, u smislu Direktive Vijeća 85/73/EEZ od 29. siječnja 1985. o financiranju veterinarskih inspekcija i kontrola obuhvaćenih direktivama 89/662/EEZ, 90/425/EEZ, 90/675/EEZ i 91/496/EEZ, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 97/79/CE od 18. prosinca 1997.

(¹) SL C 171, 26. 5. 2015.

Rješenje Suda (šesto vijeće) od 17. prosinca 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Verwaltungsgericht Berlin – Njemačka) – Sandra Bitter, u svojstvu stečajnog upravitelja društva Ziegelwerk Höxter GmbH protiv Bundesrepublik Deutschland

(Predmet C-580/14) (¹)

(*Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2003/87/EZ — Sustav trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova — Kazna zbog prekomjerne emisije — Proporcionalnost*)

(2016/C 068/24)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgericht Berlin

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Sandra Bitter, u svojstvu stečajnog upravitelja društva Ziegelwerk Höxter GmbH

Tuženik: Bundesrepublik Deutschland

Izreka

Razmatranjem postavljenog pitanja nije utvrđen nijedan element koji bi u pogledu načela proporcionalnosti utjecao na valjanost članka 16. stavka 3. druge rečenice Direktive 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice i o izmjeni Direktive Vijeća 96/61/EZ, kako je izmijenjena Direktivom 2009/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. koji predviđa novčanu kaznu od 100 eura za tonu emitiranog i nepredanog ekvivalenta ugljikova dioksida.

⁽¹⁾ SL C 96, 23. 03. 2015.

Žalba koju je 12. svibnja 2015. podnio Edward Guję protiv rješenja Općeg suda (drugo vijeće) od 14. travnja 2015. u predmetu T-823/14, Guja protiv Poljske

(Predmet C-352/15 P)

(2016/C 068/25)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Žalitelj: Edward Guja (zastupnik: M. Szczepara, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Republika Poljska

Rješenjem Suda (treće vijeće) od 17. prosinca 2015. žalba je odbačena.

Tužba podnesena 10. srpnja 2015. –Komisija protiv Slovenije

(Predmet C-357/15)

(2016/C 068/26)

Jezik postupka: slovenski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: E. Sanfrutos Cano, M. Heller, D. Kukovec)

Tuženik: Republika Slovenija

Rješenjem od 29. listopada 2015. predsjednik Suda naložio je brisanje predmeta C-357/15 iz registra Suda i naložio Republici Sloveniji snošenje troškova.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. studenoga 2015. uputio Curtea de Apel Craiova (Rumunjska)
– Rodica Popescu protiv Direcția Sanitar Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor Gorj**

(Predmet C-614/15)

(2016/C 068/27)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel Craiova

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Rodica Popescu

Tuženik: Direcția Sanitar Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor Gorj

Prethodna pitanja

1. Predstavlja li okolnost da je djelatnost osoblja sanitarne i veterinarske inspekcije, s posebno određenim zadacima nadzora, usko povezana s nastavljanjem djelatnosti postrojenja, poput onih navedenih u točki [5.] [zahtjeva za prethodnu odluku] dostatan argument za opetovano sklapanje ugovora o radu na određeno vrijeme, pri čemu dolazi do odstupanja od općih pravila usvojenih za prenošenje Direktive 70/1999 ⁽¹⁾.
2. Čini li zadržavanje u nacionalnom zakonodavstvu posebnog pravila koje dopušta opetovano sklapanje, za razdoblje poput gore opisanog, ugovora o radu na određeno vrijeme u sektoru sanitarno-veterinarske inspekcije povredu obveze države članice u prenošenju Direktive 70/1999?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP (SL L 175, str. 4.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., sv. 4., str. 228.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. studenoga 2015. uputio Juzgado Contencioso-Administrativo de Oviedo (Španjolska) – Carlos Álvarez Santirso protiv Consejería de Educación, Cultura y Deporte del Principado de Asturias

(Predmet C-631/15)

(2016/C 068/28)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado Contencioso-Administrativo de Oviedo

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Carlos Álvarez Santirso

Tuženik: Consejería de Educación, Cultura y Deporte del Principado de Asturias

Prethodno pitanje

Treba li članak 4. Okvirnog sporazuma, na koji upućuje Direktiva Vijeća 1999/70/EZ ⁽¹⁾ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme, tumačiti na način da se protivi regionalnom propisu kao što je to Zakon asturijskog principata 6/2009 od 29. prosinca 2009. o ocjenjivanju javne obrazovne službe i njezinim poticajima (Ley del Principado de Asturias 6/2009 de 29 de diciembre de evaluación de la función pública docente y sus incentivos) koji u članku 2. kao pretpostavku za uključivanje u plan ocjenjivanja (i u konačnici primanje ekonomskih poticaja koji su s time povezani) propisuje svojstvo karijernog službenika pri čemu su isključeni privremeni službenici?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP (SL L 175, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 4., str. 228.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. studenoga 2015. uputio Curte de Casație și Justiție (Rumunjska) – Costin Popescu protiv Guvernul României, Ministerul Afacerilor Interne, Direcția Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor, Direcția Rutieră, Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor

(Predmet C-632/15)

(2016/C 068/29)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Înalta Curte de Casație și Justiție

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Costin Popescu

Tuženici: Guvernul României, Ministerul Afacerilor Interne, Direcția Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor, Direcția Rutieră, Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor

Prethodna pitanja

Kada je riječ o vozačima mopeda koji posjeduju službeni dokument na temelju kojega su imali pravo upravljati mopedom po javnoj cesti prije 19. siječnja 2013., dozvoljavaju li odredbe Direktive 2006/126/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ Rumunjskoj državi da propiše obvezu stjecanja vozačke dozvole polaganjem ispita i podvrgavanjem pregledima poput onih koji su predviđeni za druga vozila da bi ti vozači mogli nastaviti upravljati mopedom nakon isteka tog datuma?

⁽¹⁾ Direktiva 2006/126/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006., o vozačkim dozvolama (SL L 403, str. 18.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7. svezak 8., str 107.).

Žalba koju je 2. prosinca 2015. podnio Toni Klement protiv presude Općeg suda (treće vijeće) od 24. rujna 2015. u predmetu T-211/14, Toni Klement protiv Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

(Predmet C-642/15 P)

(2016/C 068/30)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Toni Klement (zastupnik: J. Weiser, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

— ukine pobijanu presudu Općeg suda od 24. rujna 2015. u predmetu T-211/14,

— naloži tuženiku snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj ističe tri žalbena razloga:

1. Nesporno je da se sporni žig koristio isključivo zajedno s dodatnim verbalnim elementom „Bullerjan”. Žalitelj tvrdi da su prilikom ocjene razlikovnog karaktera dodanog elementa „Bullerjan” iskrivljeni dokazi. Opći sud je razlikovni karakter dodanog elementa kvalificirao (samo) normalnim. Podneseni dokazi ne podupiru kvalifikaciju razlikovnog karaktera (samo) normalnim, jer ne pružaju podatke o opsegu, trajanju i intenzitetu elementa „Bullerjan”, koji je sam registriran kao žig.
2. U drugom žalbenom razlogu, žalitelj ističe da je obrazloženje Općeg suda u pogledu utvrđenja da sporni žig ima visoki razlikovni karakter kontradiktorno. Opći sud je u svojem obrazloženju naveo, s jedne strane, da sporni žig ima „neobičan oblik”, a s druge strane da drugi proizvođači prodaju peći koje imaju vrlo sličan oblik. Daljnja kontradiktornost leži u pretpostavki Općeg suda, s jedne strane, da je visoki razlikovni karakter spornog žiga neovisan od njezine eventualne funkcionalnosti i, s druge strane, da vrlo sličan oblik drugih peći ne dovodi u pitanje taj visoki razlikovni karakter, jer to može biti posljedica želje da se postigne određeni tehnički rezultat. Slijedom toga, obrazloženje Općeg suda kontradiktorno je u dva pogleda te stoga sadrži pogrešku koja se tiče prava.
3. U trećem žalbenom razlogu, žalitelj tvrdi da je u nekoliko pogleda počinjena pogreška koja se tiče prava prilikom tumačenja i primjene članka 15. stavka 1. točke (a) Uredbe o žigu ⁽¹⁾. Kao prvo, Opći sud prilikom obveznog ispitivanja razlikovnog karaktera na temelju članka 15. stavka 1. točke (a) Uredbe o žigu, nije postupio u skladu sa sudskom praksom Suda o ocjeni razlikovnog karaktera trodimenzionalnog žiga u obliku proizvoda. Protivno sudskoj praksi Suda, Opći sud nije obavio usporedbu, koja je u tom pogledu potrebna, spornog žiga s oblicima peći koji se obično koriste u tom sektoru. Kao drugo, Opći sud je pretpostavio da eventualna funkcionalnost oblika spornog žiga nije relevantna za ocjenu njegovog razlikovnog karaktera. Opći sud je time povrijedio priznato načelo da se prilikom ocjene razlikovnog karaktera trebaju uzeti u obzir sve relevantne okolnosti pojedinog slučaja. Kao treće, Opći sud nije postupio u skladu sa sudskom praksom Suda o uporabi u svrhu očuvanja prava na temelju registriranog žiga kao dijela složenog žiga. Opći sud je u tom pogledu smatrao dovoljnim da se žig koji se koristi kao dio složenog žiga još uvijek priznaje kao oznaka podrijetla. On je stoga zanemario činjenicu da se prema nedvosmislenom sadržaju članka 15. stavka 1. Uredbe o žigu i sudskoj praksi Suda uvijek mora ispitati postoji li utjecaj na razlikovni karakter registriranog žiga. Opći sud nije proveo takvo ispitivanje.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009 o žigu Zajednice (SL L 78, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 226.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. prosinca 2014. uputio Vestre Landsret (Danska) – Jyske Finans A/S protiv Ligebe Ligebehandlingsnævnet, koji zastupa Ismara Huskica

(Predmet C-668/15)

(2016/C 068/31)

Jezik postupka: danski

Sud koji je uputio zahtjev

Vestre Landsret

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Jyske Finans A/S

Tuženik: Ligebehandlingsnævnet, koji zastupa Ismara Huskica

Prethodna pitanja

1. Treba li zabranu izravne diskriminacije na temelju rasnog ili etničkog podrijetla iz članka 2. stavka 2. točke (a) Direktive Vijeća 2000/43/EZ ⁽¹⁾ od 29. lipnja 2000. o provedbi načela jednakog postupanja prema osobama bez obzira na njihovo rasno ili etničko podrijetlo tumačiti na način da joj je protivna praksa, poput one u predmetu u glavnom postupku, prema kojoj se s osobama koje se nalaze u istovjetnoj situaciji a koje su rođene izvan neke od zemalja sjeverne Europe, države članice, Švicarske i Lihtenštajna postupa nepovoljnije nego prema osobama rođenima u nekoj od zemalja sjeverne Europe, državama članicama, Švicarskoj i Lihtenštajnu koje se nalaze u usporedivoj situaciji?
2. U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje, dovodi li takva praksa do neizravne diskriminacije na temelju rasnog ili etničkog podrijetla iz članka 2. stavka 2. točke (a) Direktive Vijeća 2000/43/EZ – osim u slučaju kada se takva praksa može objektivno opravdati zakonitim ciljem, a sredstva za njezino postizanje su prikladna i potrebna?
3. U slučaju pozitivnog odgovora na drugo pitanje, može li se takva praksa opravdati na način da se smatra potrebnom i nužnom mjerom proširenih postupaka temeljite identifikacije stranaka iz članka 13. Direktive 2005/60/EZ ⁽²⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2005. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca i financiranja terorizma?

⁽¹⁾ SL 2000 L 180, str. 22. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 20., sv. 1., str. 19.)

⁽²⁾ SL 2005 L 309, str. 15. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., sv. 2., str. 116.)

Tužba podnesena 17. prosinca 2015. – Europska komisija protiv Vijeća Europske unije

(Predmet C-687/15)

(2016/C 068/32)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: F. Erlbacher, L. Nicolae, agenti)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužitelj od Općeg suda zahtjeva da

- poništi zaključke Vijeća o Svjetskoj radiokomunikacijskoj konferenciji 2015. (WRC-15) Međunarodne telekomunikacijske unije (ITU) usvojene na 3419. sastanku Vijeća 26. listopada 2015. u Luksemburgu;
- naloži Vijeću snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

1. Ovom tužbom Komisija zahtijeva poništenje „Zaključaka Vijeća o Svjetskoj radiokomunikacijskoj konferenciji 2015. (WRC-15) Međunarodne telekomunikacijske unije (ITU)” usvojenih 26. listopada 2015. na 3419. sastanku Vijeća u Luksemburgu.
2. Tužba se temelji na jednom tužbenom razlogu, odnosno na tome da je usvajanjem Zaključaka o Svjetskoj radiokomunikacijskoj konferenciji 2015. (WRC-15) Međunarodne telekomunikacijske unije (ITU) umjesto donošenja odluke kako je predložila Komisija Vijeće povrijedilo članak 218. stavak 9. UFEU-a koji se primjenjuje na usvajanje stajališta koje će se u ime Unije zauzeti pred WRC-15.
3. U tom pogledu, Komisija tvrdi, kao prvo, da se članak 218. st. 9. UFEU-a primjenjuje na stajališta koja u ime Unije zauzimaju u situacijama poput ove u kojoj Europska unija ima status u predmetnoj međunarodnoj organizaciji, odnosno sektorskog člana koji, u skladu s člankom 3. stavkom 2. Ustava ITU-a, daje Europskoj uniji određena prava na aktivnosti u organizaciji.

4. Kao drugo, Komisija tvrdi da izmjene radijskih propisa za koje je Komisija predlagala usvajanje stajališta sukladno članku 218. stavku 9. UFEU-a proizvode pravne učinke u smislu te odredbe i prema primjenjivom međunarodnom pravnom okviru i prema relevantnim pravilima Unije.
 5. Kao treće, u pogledu ostalih uvjeta za primjenu članka 218. stavka 9. UFEU-a Komisija tvrdi da su oni u ovom slučaju također ispunjeni s obzirom da su organi ITU-a tijela „osnovana na temelju sporazuma” i da se aktima za koje je Komisija predlagala zauzimanje stajališta ne „[dopunjuje] ili [mijenja] institucionalni okvir sporazuma”.
-

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 10. prosinca 2015. – Front Polisario protiv Vijeća

(Predmet T-512/12) ⁽¹⁾

(„Vanjski odnosi — Sporazum u obliku razmjene pisama između Unije i Maroka — Uzajamna liberalizacija u području poljoprivrednih proizvoda, prerađenih poljoprivrednih proizvoda, ribe i proizvoda ribarstva — Front Polisario — Tužba za poništenje — Procesna legitimacija — Izravni i osobni utjecaj — Dopuštenost — Usklađenost s međunarodnim pravom — Obveza obrazlaganja — Pravo na obranu”)

(2016/C 068/33)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Front populaire pour la libération de la sagaïa-el-hamra et du rio de oro (Front Polisario) (zastupnici: C.-E. Hafiz i G. Devers, a zatim G. Devers, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: S. Kyriakopoulou, A. Westerhof Löfflerová i N. Rouam, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: Europska komisija (zastupnici: F. Castillo de la Torre, E. Paasivirta i D. Stefanov, a zatim F. Castillo de la Torre i E. Paasivirta, agenti)

Predmet

Zahtjev za poništenje Odluke Vijeća 2012/497/EU od 8. ožujka 2012. o sklapanju Sporazuma u obliku razmjene pisama između Europske unije i Kraljevine Maroka o uzajamnoj liberalizaciji mjera za poljoprivredne proizvode, prerađene poljoprivredne proizvode, ribu i proizvode ribarstva, zamjeni protokola 1, 2 i 3 i njihovih priloga i izmjeni Euro-mediterranskog sporazuma o pridruživanju između Europskih zajednica i njihovih država članica, s jedne strane, i Kraljevine Maroka, s druge strane (SL L 241, str. 2.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 118., str. 249).

Izreka

- Odluka Vijeća 2012/497/EU od 8. ožujka 2012. o sklapanju Sporazuma u obliku razmjene pisama između Europske unije i Kraljevine Maroka o uzajamnoj liberalizaciji mjera za poljoprivredne proizvode, prerađene poljoprivredne proizvode, ribu i proizvode ribarstva, zamjeni protokola 1, 2 i 3 i njihovih priloga i izmjeni Euro-mediterranskog sporazuma o pridruživanju između Europskih zajednica i njihovih država članica, s jedne strane, i Kraljevine Maroka, s druge strane, poništava se s obzirom na to da ona odobrava primjenu navedenog sporazuma na zapadnu Saharu.
- Vijeće Europske unije i Europska komisija snosit će vlastite troškove kao i troškove Front populaire pour la libération de la sagaïa-el-hamra et du rio de oro (Front Polisario).

⁽¹⁾ SL C 55, 23. 2. 2013.

Rješenje Općeg suda od 17. prosinca 2015. – Universal Music protiv OHIM-a – Yello Strom
(Yellow Lounge)

(Predmet T-379/14) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Povlačenje prigovora — Obustava postupka”)

(2016/C 068/34)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Universal Music GmbH (Berlin, Njemačka) (zastupnik: M. Viehhus, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnici: G. Schneider, zatim G. Schneider i D. Walicka, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Yello Strom GmbH (Köln, Njemačka) (zastupnik: K. Gründig-Schnelle, odvjetnik)

Predmet

Tužba protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća OHIM-a od 20. ožujka 2014. (predmet R 274/2013-4) koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Yello Strom GmbH i Universal Music GmbH.

Izreka

1. Obustavlja se postupak po tužbi.
2. Nalaže se Društvima Universal Music GmbH i Yello Strom GmbH se nalaže snošenje njihovih vlastitih troškova kao i, svakome od njih, polovine troškova Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM).

⁽¹⁾ SL C 292, 1. 9. 2014.

Rješenje Općeg suda od 17. prosinca 2015. – Murnauer Markenvertrieb protiv OHIM-a – Bach Flower Remedies (MURNAUERS Bachblüten)

(Predmet T-534/14) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Povlačenje prigovora — Obustava postupka”)

(2016/C 068/35)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Murnauer Markenvertrieb GmbH (Egelsbach, Njemačka) (zastupnici: F. Traub i D. Horst, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: D. Walicka, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Bach Flower Remedies Ltd (Wimbledon, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: A. Renck i M. Petersen, odvjetnici)

Predmet

Tužba protiv odluke drugog žalbenog vijeća OHIM-a od 5. svibnja 2014. (predmet R 2041/2012-2), o postupku povodom prigovora između društva Murnauer Markenvertrieb GmbH i društva Bach Flower Remedies Ltd.

Izreka

1. Obustavlja se postupak povodom tužbe.

2. Društvima Murnauer Markenvertrieb GmbH i Bach Flower Remedies Ltd nalaže se snošenje vlastitih troškova, kao i, svakome od njih, polovice troškova Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM).

⁽¹⁾ SL C 351, 6. 10. 2014.

Rješenje Općeg suda od 18. prosinca 2015. – CompuGroup Medical protiv OHIM-a – Schatteiner (SAM)

(Predmet T-850/14)

(„Tužba za poništenje — Žig Zajednice — Rok za tužbu — Polazišna točka — Dostava odluke žalbenog vijeća putem elektroničkog računa kojeg punomoćnik tužitelja ima pri OHIM-u — Nepravodobnost — Nepostojanje više sile ili nepredvidivih okolnosti — Očita nedopuštenost”)

(2016/C 068/36)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: CompuGroup Medical AG (Koblenz, Njemačka) (zastupnik: B. Dix, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: H. Kunz, agent)

Druška stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Simon Schatteiner (Beč, Austrija) (zastupnici: F. Schulz i H. Pernez, odvjetnici)

Predmet

Tužba protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća OHIM-a od 23. srpnja 2014. (predmet R 818/2013-4) koja se odnosi na postupak povodom prigovora između Simona Schatteinera i društva CompuGroup Medical AG.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Nalaže se CompuGroup Medical AG snošenje troškova.

Rješenje Općeg suda 17. prosinca 2015. – Garcia Minguez protiv Komisije

(Predmet T-357/15 P) ⁽¹⁾

(„Žalba — Javna služba — Zapošljavanje — Interni natječaj Komisije otvoren za članove privremenog osoblja — Zabrana sudjelovanja za člana privremenog osoblja izvršne agencije — Članak 29. stavak 1. točka (b) Pravilnika — Jednako postupanje — Žalba koja je očito u cijelosti pravno neutemeljena”)

(2016/C 068/37)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Maria Luisa Garcia Minguez (Bruxelles, Belgija) (zastupnici: L. Ortiz Blanco i Á. Givaja Sanz, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: J. Currall, G. Gattinara i F. Simonetti, zatim G. Gattinara i F. Simonetti, agenti)

Predmet

Tužba protiv rješenja Službeničkog suda Europske unije (drugo vijeće) od 28. travnja 2015., Garcia Minguez/Komisija (F-72/14, Zb. SS, EU:F:2015:40), s ciljem poništenja tog rješenja.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Marii Luisi Garcia Minguez nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 279, 24. 8. 2015.

Tužba podnesena 11. studenoga 2015. – Frame protiv OHIM-a – Bianca-Moden (BIANCALUNA)

(Predmet T-627/15)

(2016/C 068/38)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Frame Srl (San Giuseppe Vesuviano, Italija) (zastupnik: M. Borghese, R. Giordano, i E. Montelione, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Bianca-Moden GmbH & Co. KG (Ochtrup, Njemačka)

Podaci o postupku pred OHIM-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: verbalni žig Zajednice „BIANCALUNA” – prijava za registraciju br. 11 251 808

Postupak pred OHIM-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća OHIM-a od 7. kolovoza 2015. u predmetu R 2952/2014-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku; i/ili
- vrati predmet OHIM-u kako bi se vjerojatnost dovođenja u zabludu pravilno analizirala uzimajući u obzir rezultate dokaza o uporabi koje je podnio Bianca-Moden GmbH & Co. KG;
- naloži OHIM-u snošenje troškova prvostupanjskog i ovog postupka;
- alternativno, izmijeniti pobijanu odluku kako bi slijedeći proizvodi iz razreda 25. bili registrirani: donje rublje, pidžame, majice, ženske gaćice, muške gaćice.

Tužbeni razlozi

- pogrešno tumačenje Uredbe br. 207/2009 zbog odabira samo jednog ranijeg prava;

- pogrešno tumačenje Uredbe br. 207/2009 u ocjeni vjerojatnosti dovođenja u zabludu među znakovima koje se uspoređuje.

Tužba podnesena 3. prosinca 2015. – BikeWorld protiv Komisije

(Predmet T-702/15)

(2016/C 068/39)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: BikeWorld GmbH (St. Ingbert, Njemačka) (zastupnik: J. Jovy, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Komisije od 1. listopada 2014., u dijelu u kojem se odnosi na njega;
- odredi privremenu suspenziju primjene navedene odluke u odnosu na tužitelja, do donošenja konačne odluke o tužbi (članak 278. UFEU-a).

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Predmetnom tužbom tužitelj zahtijeva djelomično poništenje Odluke Komisije C (2014) 3634 *final* od 1. listopada 2014. o državnoj potpori u korist Nürburgringa (SA.31550 (2012/C) (ex 2012/NN))

Tužitelj u bitnome ističe sljedeće navode u prilog tužbi:

1. Tužitelj više nije istovjetan sa sudionikom postupka donošenja odluke. Zbog toga nije pasivno legitimiran.
2. Tužitelj nije sudjelovao u postupku koji je doveo do sporne odluke. Zbog toga mu je povrijeđeno pravo na saslušanje.
3. Sadašnji članovi društva – tužitelja nemaju ni najmanje veze s osobama koje su bile članovi društva/imatelji u vrijeme kada su odobreni zajmovi.
4. Svrha traženja povrata, to jest „sprečavanje toga da pojedinac ostvari konkurentske prednosti” ne može se ostvariti navedenom odlukom jer tužitelj ni s kim nije u odnosu tržišnog natjecanja i to nije slučaj još od vremena kada je odobren posljednji zajam.
5. Tužitelj je izjavio da je spreman provesti postupak likvidacije i prestanka društva ako to bude potrebno kako bi izbjegao prijeteći stečaj, koji neće moći izbjeći ako išta bude morao platiti na ime povrata potpora.

Tužba podnesena 28. studenoga 2015. – Micula i dr. protiv Komisije

(Predmet T-704/15)

(2016/C 068/40)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Viorel Micula (Oradea, Rumunjska), European Drinks SA (Ștei, Rumunjska), Rieni Drinks SA (Rieni, Rumunjska), Transilvania General Import-Export SRL (Oradea), West Leasing International SRL (Pantasesi, Rumunjska) (zastupnici: J. Derenne, A. Dashwood, D. Vallindas, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi Odluku Komisije (EU) 2015/1470 od 30. ožujka 2015. o državnoj potpori SA.38517 (2014/C) (ex 2014/NN) koju je provela Rumunjska – [Arbitražna odluka Micula protiv Rumunjske od 11. prosinca 2013. (priopćeno pod brojem C(2015) 2112)] (SL 2015 L232, str. 43.);
- alternativno, poništi pobijanu odluku u dijelu u kojem
 - i. se njome Viorela Miculu identificira kao „poduzetnika”, i stoga kao dio navodne jedinstvene gospodarske jedinice koja čini korisnika potpore,
 - ii. se njome korisnika potpore identificira kao jedinstvenu gospodarsku jedinicu koja se sastoji od Viorela Micule, Ioana Micule, S.C. European Food SA, S.C. Starmill S.R.L., S.C. Multipack, European Drinks SA, Rieni Drinks SA, Scandic Distilleries SA, Transilvania General Import-Export SRL, i
 - iii. se njome u članku 2. stavku 2. nalaže da su Viorel Micula, Ioan Micula, S.C. European Food SA, S.C. Starmill S.R.L., S.C. Multipack, European Drinks SA, Rieni Drinks SA, Scandic Distilleries SA, Transilvania General Import-Export SRL, West Leasing SRL solidarno odgovorni za povrat državne potpore koju je primio bilo koji od njih;
- naloži Komisiji snošenje troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe osam tužbenih razloga.

1. Prvim tužbenim razlogom navodi se nedostatak nadležnosti i zlouporaba ovlasti. Pogrešnom karakterizacijom izvršenja arbitražnog pravorijeka ICSID-a („pravorijek”) kao dodjele državne potpore u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a, Komisija si proširuje ovlasti koje ima u odnosu na državne potpore koje je Rumunjska dodijelila nakon pristupa te zemlje u EU, retroaktivno i na pretpristupno razdoblje. Komisija očito nije nadležna za primjenu njezinih ovlasti koje se odnose na državne potpore na ovaj način. Donošenje odluke s tom namjenom i učinkom dovodi do dalje zlouporabe ovlasti.
2. Drugim tužbenim razlogom navodi se povreda članka 107. stavka 1. UFEU-a.
 - Kao prvo, odlukom se ne dokazuje postojanje gospodarske prednosti kada prepozna je izvršenje/provedbu pravorijeka kao nespojivu potporu. Ovaj predmet ispunjava uvjete iz sudske prakse Asteris (presuda od 27. rujna 1988. u Asteris i drugi, 106/87 do 120/87). Bilo kakva prednost (quod non) bila bi ostvarena prije pristupanja Rumunjske u EU i stoga izvan dosega pravila EU-a o državnim potporama. Kao drugo, odlukom se ne dokazuje postojanje selektivnosti. Bilateralni investicijski ugovor Rumunjska – Švedska („BIT” – pravna osnova za odluku) uspostavlja sustav opće odgovornosti koji se jednako primjenjuje na sve ulagače. Kao treće, odlukom se ne dokazuje da se odnosna mjera može pripisati državi Rumunjskoj. Rumunjska nema marginu prosudbe za izvršenje pravorijeka.
3. Trećim tužbenim razlogom navodi se povreda članka 351. UFEU-a i općih načela prava. Članak 351. UFEU-a štiti obveze Rumunjske kroz izvršenje BIT-a sa Švedskom – koje su joj nastale dok je to još bio sporazum između države članice (Švedske) i treće zemlje (Rumunjska) – od bilo kojeg utjecaja EU pravila o državnim potporama nakon pristupanja.
4. Četvrtim tužbenim razlogom navodi se povreda načela zaštite legitimnih očekivanja. Vlasti EU-a aktivno su podupirale sklapanje BIT-a, te su slijedom toga potaknule legitimno očekivanje da nastojanje da se takav BIT provede arbitražom neće biti blokirano npr. pravilima o državnim potporama.

5. Petim tužbenim razlogom navodi se, alternativno, da se navodna potpora treba smatrati potporom spojivom s unutarnjim tržištem. Nikad nije konačno utvrđeno da su predmetna nacionalna mjera koja je bila povod arbitraže i pravonijek nespojivi s unutarnjim tržištem. U svakom slučaju, bila bi spojiva sa EU pravilima o državnim potporama.
6. Šestim tužbenim razlogom, navodi se, alternativno, da se tom odlukom nepravilno određuje korisnik navodne potpore. Odluka ne ukazuje ni da Viorel i Ioan Micula čine dio jedinstvene gospodarske jedinice, niti da u ovom slučaju uopće postoji jedinstvena gospodarska jedinica.
7. Sedmim tužbenim razlogom navodi se da postoje pogreške kod povrata potpore kojeg nalaže ova odluka. S obzirom na to da se odlukom pogrešno utvrđuju korisnici navodne potpore, njome se nalaže i povrat od pojedinaca koji nisu korisnici potpore.
8. Osmim tužbenim razlogom navodi se bitna povreda postupka (pravo na saslušanje). Odluka o pokretanju formalnog istražnog postupka nije niti u jednom dijelu spomenula tužitelje European Drinks, Rien Drinks, West Leasing i Transilvania General Import-Export.

Tužba podnesena 9. prosinca 2015. – BASF protiv OHIM-a – Evonik Industries (DINCH)

(Predmet T-721/15)

(2016/C 068/41)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: BASF SE (Ludwigshafen am Rhein, Njemačka) (zastupnici: A. Schulz i C. Onken, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Evonik Industries AG (Marl, Njemačka)

Podaci o postupku pred OHIM-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj

Sporni žig: verbalni žig Zajednice „DINCH” – žig Zajednice br. 2 563 856

Postupak pred OHIM-om: postupak za proglašenje žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća OHIM-a od 23. rujna 2015. u predmetu R 2080/2014-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- izmijeni pobijanu odluku na način da se odbije žalba druge stranke podnesena žalbenom vijeću;
- podredno, poništi pobijanu odluku; i
- naloži OHIM-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009;
- povreda članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 4. prosinca 2015. – Verband der Bayerischen Privaten Milchwirtschaft protiv Komisije**(Predmet T-724/15)**

(2016/C 068/42)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Verband der Bayerischen Privaten Milchwirtschaft e. V. (München, Njemačka) (zastupnici: C. Bittner i N. Thies, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku u dijelu u kojem je njome:
 - utvrđeno, u članku 1., da je Njemačka protivno članku 108. stavku 3. UFEU-a dodijelila državne potpore za ispitivanje kvalitete mlijeka provedene u Bavarskoj u korist predmetnih poduzetnika u Bavarskoj i da su te potpore od 1. siječnja 2007. nespojive s unutarnjim tržištem;
 - naložen, u člancima 2. do 4., povrat tih potpora zajedno s kamatama od korisnika;
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelj u predmetnoj tužbi zahtijeva djelomično poništenje Odluke Komisije C(2015) 6295 *final* od 18. rujna 2015. o državnim potporama SA.35484 (2013/C) (ex SA.35484 (2012/NN)) koje je Njemačka dodijelila za ispitivanja kvalitete mlijeka u okviru Zakona o mlijeku i mastima.

U prilog tužbi tužitelj ističe šest tužbenih razloga koji su u biti istovjetni ili slični onima istaknutima u predmetu T-722/15, Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns/Komisija.

Tužba podnesena 11. prosinca 2015. – Chemtura Netherlands protiv EFSA-e**(Predmet T-725/15)**

(2016/C 068/43)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Chemtura Netherlands (Amsterdam, Nizozemska) (zastupnici: C. Mereu i K. Van Maldegem, odvjetnici)

Tuženik: Europska agencija za sigurnost hrane

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- proglašiti tužbu dopuštenom i osnovanom;
- poništi odluku Europske agencije za sigurnost hrane („EFSA”) od 10. prosinca 2015. u vezi s objavom određenih dijelova EFSA-ine Zaključke o stručnoj ocjeni preispitivanja odobrenja aktivne tvari diflubenzurona u vezi s metabolitom PCA u odnosu na koju je tužitelj zatražio povjerljivost u skladu s Uredbom (EZ) br. 1107/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o stavljanju na tržište sredstava za zaštitu bilja i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 79/117/EEZ i 91/414/EEZ (SL 2009 L 309, str. 1) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., sv. 61. str. 52);
- naloži tuženiku snošenje svih troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvim tužbenim razlogom tužitelj ističe povredu Uredbe br. 1107/2009 i temeljnog prava na zaštitu poslovnih tajni.
 - Tužitelj osporava pravnu osnovu na temelju koje je tuženik zaključio da mora objaviti svoje zaključke. Čak i da je objava EFSA-inih zaključaka prema članku 21. Uredbe 1107/2009 bila legitimna, tužitelj je objavom povjerljivih informacija povrijedio članak 63. Uredbe 1107/2009.
2. Drugim tužbenim razlogom tužitelj ističe očitu pogrešku u ocijeni.
 - Tužitelj tvrdi da je tuženik utemeljio svoju odluku na pogrešnoj ocijeni činjenica i s njima povezanih znanstvenih istraživanja, što je dovelo do očite pogreške u ocjeni njihovih zahtjeva za povjerljivošću.
3. Trećim tužbenim razlogom tužitelj ističe povredu osnovnih načela prava EU-a: prava na obranu i načela dobre uprave.
 - Tužitelju nije dana prilika da se izjasni o dokumentima na kojima je EFSA utemeljila svoje zaključke.
4. Četvrtim tužbenim razlogom tužitelj ističe da je EFSA povrijedila njezine obveze.
 - Tužitelj nije utemeljio svoju ocjenu na svim dostupnim znanstvenim dokazima, iako ima obvezu stvaranja radova najviše znanstvene kvalitete.
5. Petim tužbenim razlogom tužitelj ističe povredu legitimnih očekivanja
 - Tužitelj je u stalnom dijalogu s Komisijom i iz Komisijinih odgovora se da naslutiti da će se tužitelju dati prilika da se izjasni o EFSA-inim zaključcima u okviru Komisijinog preispitivanja. Mišljenje tužitelja bi se trebalo uzeti u obzir prije objave EFSA-inih zaključaka.

Tužba podnesena 12. prosinca 2015. – Klyuyev protiv Vijeća

(Predmet T-731/15)

(2016/C 068/44)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Sergiy Klyuyev (Donjeck, Ukrajina) (zastupnici: R. Gherson, Solicitor, B. Kennelly, Barrister i T. Garner, Solicitor)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Vijeća 2015/1781/ZVSP od 5. listopada 2015. o izmijeni Odluke Vijeća 2014/119 od 5. ožujka 2014 o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini i Provedbenu uredbu Vijeća (EU) br. 2015/1777 o provedbi Uredbe (EU) br. 208/2014 o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini; i
- naloži tuženiku snošenje tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe šest tužbenih razloga.

1. Prvim tužbenim razlogom tužitelj ističe da Vijeće nije primijenio odgovarajuću pravnu osnovu. Članak 29. UEU-a nije bio odgovarajuća pravna osnova za spornu odluku jer se u prigovoru protiv tužitelja navedenog nije identificiralo kao pojedinca koji je podrivao vladavinu prava ili ljudska prava u Ukrajini u smislu članka 21. stavka 2. i 23. UEU-u. Vijeće se nije moglo pozvati na članak 21 5. stavak 2. UFEU-a radi donošenja sporne uredbe jer je ta odluka nevaljana. Tužitelj nije optužen u sudskom postupku da je podrivao vladavinu prava niti da je povrijedio bilo kakva ljudska prava u Ukrajini u vrijeme kada su mjere ograničavanja određene protiv njega. Mjerama ograničavanja ukrajinske vlasti su ustvari povrijedile načelo vladavine prava na štetu tužitelja.
2. Drugim tužbenim razlogom tužitelj ističe da je Vijeće počinilo očitu pogrešku u ocjeni kada je zaključilo da tužitelj udovoljava uvjetima za uvrštavanje u popis. Optužbe koje je pred Vijećem iznio ured glavnog tužitelja previše su općenite i nisu potkrijepljene nikakvim (još manje „konkretnim”) dokazima da se protiv tužitelja vodi sudski postupak. Tužitelj je uputio na greške u optužbama prije nego su donesene mjere ograničavanja, a Vijeće nije od ukrajinskih tijela pribavilo nikakve odgovore niti potrebne dokaze. Vijeće je pogriješilo jer je prihvatilo optužbe kako su iznesene, u najmanju ruku zbog nepostojanja sudskog postupka u Ukrajini u skladu s europskim standardima.
3. Trećim tužbenim razlogom tužitelj ističe da je Vijeće povrijedilo njegova prava obrane i pravo na učinkovitu sudsku zaštitu. U ponovljenom postupku, Vijeće ima pojačanu dužnost temeljitog ispitivanja tijela koja su postavila zahtjev i dužnost da dobivene informacije dostavi uključenoj osobi. Ta dužnost je ovdje povrijeđena.
4. Četvrtim tužbenim razlogom tužitelj ističe da Vijeće nije u dostatnoj mjeri tužitelju obrazložilo svoju odluku. Dana obrazloženja nisu bila dovoljno detaljna ni precizna.
5. Petim tužbenim razlogom tužitelj ističe da je Vijeće ozbiljno povrijedilo temeljna prava tužitelja na vlasništvo i ugled. Mjere ograničavanja određene su bez odgovarajuće zaštite što je onemogućilo tužitelju da svoj slučaj učinkovito obrazloži Vijeću. Mjere ograničavanja nisu ograničene ni na kakvo određeno vlasništvo za koje se smatra da predstavlja zlouporabljena državna sredstva niti su ograničena na iznos sredstava koja su navodno zlouporabljena.
6. Šestim tužbenim razlogom tužitelj ističe da su kriteriji neproporcionalni i nezakoniti ako je Vijeće u pravu u vezi s okolnošću da se kriteriji mogu proširiti na bilo koju istragu nepovezanu sa sudskim postupkom.

Tužba podnesena 16. prosinca 2015. – Portugalska Republika protiv Komisije

(Predmet T-733/15)

(2016/C 068/45)

Jezik postupka: portugalski

Stranke

Tužitelj: Portugalska Republika (zastupnici: L. Inez Fernandes i M. Figueiredo, u svojstvu agenata, uz asistenciju L. Silva Moraisa, odvjetnika)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Komisijinu odluku koju je Glavno tajništvo Komisije priopćilo dopisom SG-Greffe (2015) D/11533 od 12. listopada 2015. ⁽¹⁾,
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Portugalska Republika smatra da zahtjev za plaćanje, koji je priopćilo Glavno tajništvo Komisije dopisom SG-Greffe (2015) D/11533 od 12. listopada 2015., sadržava sljedeće povrede i stoga mora biti poništen:

1. Opravdanje za donošenje pobijanog akta temelji se na Komisijinom uzurpiranju nadležnosti koje pripadaju Unijinom pravosuđu, što predstavlja nepravilnost koja se odnosi na nenadležnost.
2. Akt se temelji na umjetnom dijeljenju učinaka presude Suda u predmetu Komisija/Portugal (C-76/13, EU:C:2014:2029) i stoga sadržava povredu Ugovorâ odnosno svakog pravnog pravila koje se odnosi na njihovu primjenu.
3. Komisijin akt koji je predmet ove tužbe za poništenje ne poštuje pravomoćnost presuđene stvari jer predmetni akt ponovno sadržava povredu Ugovorâ odnosno svakog pravnog pravila koje se odnosi na njihovu primjenu.
4. Akt sadržava istu nezakonitost jer ne poštuje načela pravne sigurnosti, stabilnosti pravnih odnosa i zaštite legitimnih očekivanja koje propisuje pravo Unije.
5. Akt povređuje načelo zabrane dvostrukog kažnjavanja koje se protivi tomu da stranka novim pojedinačnim pravnim aktom ostvari ono što nije prethodno uspjela ostvariti sudskim odlukama, što dovodi do povrede Ugovorâ odnosno svakog pravnog pravila koje se odnosi na njihovu primjenu.

⁽¹⁾ Odluka glavnog direktora Glavne uprave za komunikacijske mreže, sadržaje i tehnologije (DG CONNECT) Europske komisije kojom se zahtijeva da Portugalska Republika plati iznos od 580 000 eura radi plaćanja novčane kazne za razdoblje od 25. lipnja i 21. kolovoza 2014., kako je odlučio Sud u presudi Komisija/Portugal (C 76/13, EU:C:2014:2029).

Žalba koju je 17. prosinca 2015. podnijela Europska komisija protiv presude Službeničkog suda od 6. listopada 2015. u predmetu F-119/14, FE protiv Komisije

(Predmet T-734/15 P)

(2016/C 068/46)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: F. Simonetti i G. Gattinara, agenti)

Druga stranka u postupku: FE (Luxembourg, Luksemburg)

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi presudu Službeničkog suda od 6. listopada 2015. u predmetu F-119/14, FE/Komisija;
- odbije tužbu koju je FE podnio u predmetu F-119/14 kao neosnovanu;

- odluči da svaka od stranaka snosi vlastite troškove vezane uz ovaj postupak;
- naloži FE-u snošenje troškova u postupku pred Službeničkim sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti žalbe žalitelj ističe tri žalbena razloga.

1. Prvi žalbeni razlog odnosi se na više pogrešaka koje se tiču prava koje je počinio Službenički sud te iskrivljavanje dokaza iz spisa koje je počinilo povjerenstvo prilikom tumačenja uvjeta za zapošljavanje vezanih uz minimalno profesionalno iskustvo.
2. Drugi žalbeni razlog odnosi se na pogrešku koja se tiče prava Službeničkog suda zbog zaključka da je tijelo za imenovanje počinilo očitu pogrešku u ocjeni.
3. Treći žalbeni razlog odnosi se na pogrešku koja se tiče prava i više povreda obveze obrazlaganja koje je počinio Službenički sud nalažući Komisiji da tužitelju u prvom stupnju isplati 10 000 eura.

Tužba podnesena 18. prosinca 2015. – The Art Company B & S protiv OHIM-a – Manifatture Daddato et Laurora (SHOP ART)

(Predmet T-735/15)

(2016/C 068/47)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: The Art Company B & S, SA (Quel, Španjolska) (zastupnici: L. Sánchez Calderón i J. Villamor Muguerza, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Manifatture Daddato SpA (Barletta, Italija), Sabina Laurora (Trani, Italija)

Podaci o postupku pred OHIM-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: figurativni žig Zajednice s verbalnim elementom „SHOP ART” – prijava za registraciju br. 12 030 921

Postupak pred OHIM-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća OHIM-a od 8. listopada 2015. u predmetu R 3050/2014-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.
-

Tužba podnesena 18. prosinca 2015. – British Aggregates i dr. protiv Komisije**(Predmet T-741/15)**

(2016/C 068/48)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: British Aggregates Association (Lanark, Ujedinjena Kraljevina), Tinney Quarries Ltd (St. Johnston, Irska), MBC Quarries Ltd (Ballybofey, Irska), Mac Sand Ltd (Stranorlar, Irska) (zastupnici: L. Van den Hende, odvjetnik, i A. White, Solicitor)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- naloži poništenje Odluke Komisije od 4. kolovoza 2014. objavljene u Službenom listu Europske unije 25. rujna 2015. o programu potpore SA.18859 (11/C) (ex 65/10 NN) koji je provela Ujedinjena Kraljevina – Porezne olakšice za agregate u Sjevernoj Irskoj (ex N 2/04); i
- naloži Komisiji snošenje troškova tužitelja u ovom postupku.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvim tužbenim razlogom navodi se da je Komisija počinila povredu koja se tiče prava kada je utvrdila da se povreda članka 110. UFEU-a, i stoga članka 107. UFEU-a može retroaktivno ispraviti i stoga učiniti porezne olakšice za agregate u Sjevernoj Irskoj spojivim s unutarnjim tržištem.
2. Drugim tužbenim razlogom navodi se, alternativno prvom tužbenom razlogu, da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava i pogreške u ocjeni kada je utvrdila da je retroaktivni pravni lijek koje je primijenila Ujedinjena Kraljevina u skladu s načelom učinkovitosti i pravom na učinkovito pravno sredstvo.
3. Trećim tužbenim razlogom navodi se da je Komisija počinila pogreške u ocjeni kada je utvrdila da su porezne olakšice za agregate u Sjevernoj Irskoj bile u skladu s Smjernicama Zajednice o državnim potporama za zaštitu okoliša ⁽¹⁾ (Smjernice za potpore u zaštiti okoliša iz 2008.), stoga i s člankom 107. stavkom 3. točkom (c) UFEU-a. Posebno, Komisija je počinila pogreške u ocjeni kada je utvrdila je ispunjen treći uvjet iz kriterija nužnosti prema Smjernicama za potpore u zaštiti okoliša iz 2008., odnosno jesu li, ili ne, rudnici u Sjevernoj Irskoj mogli prenijeti porez na agregate kupcima bez da to dovede do značajnih smanjenja prodaje.
4. Četvrtim tužbenim razlogom navodi se da Komisija nije provela zaista savjesnu i nepristranu istragu o tome je li retroaktivno pravno sredstvo koje je Ujedinjena Kraljevina primijenila bilo u skladu s načelom učinkovitosti i pravom na učinkovit pravni lijek, i je li treći uvjet testa nužnosti prema Smjernicama za potpore u zaštiti okoliša iz 2008. zadovoljen.
5. Petim tužbenim razlogom navodi se da Komisija nije prema članku 296. UFEU-a obrazložila razloge zašto je retroaktivni pravni lijek koji je Komisija primijenila bio u skladu s načelom učinkovitosti i pravom na učinkovit pravni lijek, i zašto je zadovoljen treći uvjet iz testa nužnosti prema Smjernicama za potpore u zaštiti okoliša iz 2008.

⁽¹⁾ Smjernice Zajednice o potporama u zaštiti okoliša, SL 2008 C 82, str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 3. str. 203.

Tužba podnesena 21. prosinca 2015. – Nausicaa Anadyomène i Banque d'Escompte protiv ESB**(Predmet T-749/15)**

(2016/C 068/49)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: Nausicaa Anadyomène SAS (Pariz, Francuska) i Banque d'Escompte (Pariz) (zastupnici: S. Rodrigues i A. Tymen, odvjetnici)

Tuženik: Europska središnja banka

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

— utvrdi da je tužba dopuštena i osnovana;

Slijedom toga,

- utvrdi odgovornost tuženika, u smislu članka 340. UFEU-a, za pogreške počinjene u vezi s njegovom monetarnom politikom u odnosu na grčke dužničke vrijednosne papire;
- naloži tuženiku naknadu pretrpljene štete, procijenjene na 10 901 448,38 eura za društvo Nausicaa, uz mogućnost povećanja, i 239 058,84 eura za Banque d'Escompte;
- u svakom slučaju naložiti tuženiku snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U potporu svojoj tužbi tužitelji ističu dva tužbena razloga.

1. Prvim tužbenim razlogom navodi se da je ESB počinio dovoljno ozbiljne povrede. Ovaj tužbeni razlog podijeljen je na tri dijela:
 - Prvi dio odnosi se na povredu načela pravne sigurnosti i načela poštovanja legitimnih očekivanja.
 - Drugi dio odnosi se na povredu načela jednakog postupanja i načela nediskriminacije i povredu članaka 20. i 21. Povelje temeljnih prava Europske unije (u daljnjem tekstu: Povelja).
 - Treći dio odnosi se na povredu načela dobre uprave, povredu članka 41. Povelje i povredu obveze dužne pažnje.
2. Drugi tužbeni razlog odnosi se na štetu koju su tužitelji pretrpjeli i uzročnu vezu između protupravnog postupanja ESB-a i te štete.

Tužba podnesena 21. prosinca 2015. – Contact Software protiv Komisije**(Predmet T-751/15)**

(2016/C 068/50)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Contact Software GmbH (Bremen, Njemačka) (zastupnici: J.-M. Schultze, S. Pautke i C. Ehlenz, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku C(2015) 7006 *final* u predmetu AT.39846 – CONTACT/Dassault & PTC od 9. listopada 2015.,
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelj u predmetnoj tužbi zahtijeva poništenje Odluke (2015) 7006 *final* u predmetu AT.39846 – CONTACT/Dassault & PTC od 9. listopada 2015., kojom je tuženikova pritužba od 18. studenoga 2010. odbačena na temelju članka 7. stavka 2. Uredbe (EZ) br. 773/2004 ⁽¹⁾.

Tužitelj u prilog tužbi ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: Pogrešna definicija mjerodavnog tržišta

Tužitelj navodi da je tuženik počinio pogrešku koja se tiče prava i očitu pogrešku u ocjeni prilikom tumačenja i primjene članka 102. UFEU-a jer nije razmotrio tužiteljeve navode i argumente, s jedne strane, o užoj definiciji mjerodavnog tržišta koji upućuju na to da postoji odvojeno tržište za „Computer Aided Design” (računalno potpomognuti dizajn, u daljnjem tekstu: CAD) programe namijenjene određenim ponuditeljima ili barem „High-End” CAD programe za proizvođače i dobavljače automobila kao i, s druge strane, o tržištu za podatke o sučeljima CAD programa svakog ponuditelja.

2. Drugi tužbeni razlog: Povreda članka 102. UFEU-a

Tužitelj ovim tužbenim razlogom ističe da je tuženik očito pogrešno ocijenio da su predmetni poduzetnici u vladajućem položaju na tržištu, što se prije svega temelji na spomenutoj pogrešnoj definiciji mjerodavnog tržišta.

3. Treći tužbeni razlog: Povreda obveze obrazlaganja

Tužitelj u okviru trećeg tužbenog razloga navodi da odbacivanje njegove pritužbe nije bilo dovoljno obrazloženo.

4. Četvrti tužbeni razlog: Pogrešno izvršavanje diskrecijske ovlasti

U četvrtom tužbenom razlogu tužitelj tvrdi da je zaključak tuženika prema kojem u skladu s interesom Zajednice ne postoje dovoljni razlozi za daljnju istragu o mogućoj povredi članka 102. UFEU-a, sadrži očitu pogrešku.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 773/2004 od 7. travnja 2004. o postupcima koje Komisija vodi na temelju članaka 81. i 82. Ugovora o EZ-u (SL L 123, str. 18.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 1., str. 298.).

Tužba podnesena 22. prosinca 2015. – European Dynamics Luxembourg i Evropaíki Dynamíki protiv Komisije

(Predmet T-752/15)

(2016/C 068/51)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelji: European Dynamics Luxembourg SA (Luxembourg, Luksemburg) i Evropaíki Dynamíki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atena, Grčka) (zastupnici: M. Sfyri i Ch. Dede, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi odluku Europske Komisije koja im je priopćena dopisom od 29. listopada 2015. DIGIT/R/3/SDP/PT 5107460 (2015), kojom je Komisija ponudu tužitelja razvrstala na šesto mjesto u jednoj od tri skupine, konkretno u skupini br. 3., u otvorenom postupku javne nabave br. DIGIT/R3/PO/2015/0008 – STIS IV pod nazivom „Support and consulting services for technical informatics staff IV (STIS IV)“.
- naloži Komisiji naknadu štete nanese tužiteljima time što su izgubili priliku da ih se klasificira na prvo mjesto u skupini br. 3. Okvirnog sporazuma STIS IV; i
- naloži Komisiji snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Prema mišljenju tužitelja pobijanu odluku treba poništiti s obzirom na to da su njome nedovoljno obrazloženi: i) procjena tehničke vrijednosti; ii) razlozi zbog kojih se uspješne ekonomske ponude društva i konzorcija nisu smatrale previše niskima, i zbog toga što je Komisija povrijedila obveze vezane uz ugovorne dokumente i pravo Unije u vezi s postojanjem očitih pogrešaka u ocijeni.

Tužba podnesena 22. prosinca 2015. – Facebook protiv OHIM-a – Brand IP Licensing (lovebook)

(Predmet T-757/15)

(2016/C 068/52)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Facebook, Inc. (Menlo Park, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: M. Granado Carpenter i M. Polo Carreño, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Brand IP Licensing Ltd (Road Town, Britanski Djevičanski otoci)

Podaci o postupku pred OHIM-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: verbalni žig Zajednice „lovebook“ – prijava za registraciju br. 9 926 577

Postupak pred OHIM-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća OHIM-a od 30. rujna 2015. u predmetu R 2028/2014-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku u cijelosti, u mjeri u kojoj poništava odluku Odjela za prigovore kojom je prihvaćen prigovor protiv prijave žiga Zajednice br. 9 926 577 LOVEBOOK na osnovi vjerojatnosti od dovođenja u zabludu, koja se zasniva na zaključcima da su sličnosti žigova manje značajne u odnosu na njihove razlike, te da je ukupan dojam u percepciji relevantne javnosti da ti žigovi nisu slični, i da je tomu tako čak i ako raniji žigovi imaju povećan razlikovni karakter;

— naloži naknadu njegovih troškova tužbe pred Općim sudom.

Tužbeni razlog

— Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 22. prosinca 2015. – EDF Toruń protiv Europske agencije za kemikalije (ECHA)

(Predmet T-758/15)

(2016/C 068/53)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: EDF Toruń SA (Toruń, Poljska) (zastupnik: K. Sienkiewicz, odvjetnik)

Tuženik: Europska agencija za kemikalije (ECHA)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku br. SME(2015)4950 Europske agencije za kemikalije od 3. studenog 2015. i račun PDV br. 10054011 od 3. studenog 2015., o određivanju upravne pristojbe zbog pogrešne naznake veličine poduzetnika prilikom podnošenja prijave u registar REACH;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na nedostatku obvezujućeg učinka Preporuke Komisije od 6. svibnja 2003. o definiciji mikropoduzeća te malih i srednjih poduzeća (2003/361/EZ) i potrebi primjene nacionalnih odredaba u tom području;
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi Uredbe (EZ) br. 340/2008⁽¹⁾, jer Agencija nema pravo nametnuti novčane kazne subjektima koji obavljaju prijavu u registar REACH;
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela proporcionalnosti, zbog nametanja upravne pristojbe u prekomjernom iznosu u odnosu na obujam posla obavljenog radi utvrđivanja stvarne veličine poduzetnika;
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na zlouporabi ovlasti, zbog nametanja pristojbe na temelju Odluke br. 14/2015 Upravnog odbora Europske agencije za kemikalije, iako ta odluka nema obvezujući učinak;
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela jednakog postupanja, zbog razlikovanja iznosa upravne pristojbe ovisno o veličini subjekta kojemu je se treba nametnuti, iako se ni iz čega ne može zaključiti da je takvo rješenje pravedno.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 340/2008 od 16. travnja 2008. o naknadama i pristojbama plativima Europskoj agenciji za kemikalije u skladu s Uredbom (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) (SL L 107, str. 6.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 25., str. 283.)

Tužba podnesena 23. prosinca 2015. – Sogepa protiv Komisije**(Predmet T-761/15)**

(2016/C 068/54)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: Société wallonne de gestion et de participations (Sogepa) (Liège, Belgija) (zastupnici: A. Lepièce i H. Baeyens, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi članke 3., 4., 5. i 6. Odluke Europske komisije od 31. srpnja 2014. o neprijavljenoj državnoj potpori SA.34791 (2013/C) (ex 2012/NN) – Belgija – Potpora za sanaciju društva Val Saint-Lambert i dio odluke kojim se određuje povrat iznosa državne potpore koji odgovara dvostrukoj gospodarskoj prednosti koju je stvarno imalo društvo Val Saint-Lambert;
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U potporu svojoj tužbi tužitelj navodi jedan tužbeni razlog koji se temelji na povredi prava koju je Komisija počinila u vezi s kvalifikacijom gospodarske prednosti pri odobrenju kredita društvu Val Saint-Lambert SA i s određivanjem dvostrukog povrata gospodarske prednosti korisniku.

Tužba podnesena 29. prosinca 2015. – Deutsche Lufthansa protiv Komisije**(Predmet T-764/15)**

(2016/C 068/55)

*Jezik postupka: njemački***Stranke**

Tužitelj: Deutsche Lufthansa AG (Köln, Njemačka) (zastupnik: A. Martin-Ehlers, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Europske komisije od 1. listopada 2014. u predmetu SA.32833 (2011/C) (ex 2011/NN) – Zračna luka Hahn;
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelj u prilog tužbi u biti ističe sljedeće:

- povredu postupka zbog izostanka daljnjih razgovora s tuženikom u 2014.,
- nepotpuni prikaz predmeta, usprkos tomu što je u vrijeme donošenja pobijane odluke tuženik bio upoznat s činjeničnim stanjem,

- pogrešnu pravnu ocjenu mjera u korist predmetne zračne luke, jer određene mjere nisu kvalificirane kao državne potpore u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a, a druge su kvalificirane kao državne potpore spojive s unutarnjim tržištem,
- neuzimanje u obzir činjenice da su koristi od svih potpora navedenih u pobijanoj odluci, dodijeljenih predmetnoj zračnoj luci, prenesene na Ryanair kao najvažnijeg korisnika te zračne luke.

Tužba podnesena 30. prosinca 2015. – BelTechExport protiv Vijeća

(Predmet T-765/15)

(2016/C 068/56)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: BelTechExport ZAO (Minsk, Bjelarus) (zastupnici: J. Jerņeva and E. Koškings, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Uredbu Vijeća (EU) 2015/1948 od 29. listopada 2015. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 765/2006 o mjerama ograničavanja u odnosu na Bjelarus (SL 2015 L 284, str. 62.) u dijelu u kojem proširuje primjenu mjera ograničavanja na tužitelja, čak i ako je njihova primjena privremeno obustavljena.
- poništi Odluka Vijeća (ZVSP) 2015/1957 od 29. listopada 2015. o izmjeni Odluke 2012/642/ZVSO o mjerama ograničavanja protiv Bjelarus (SL 2015 L 284, str. 149.) u dijelu u kojem proširuje primjenu mjera ograničavanja na tužitelja, čak i ako je njihova primjena privremeno obustavljena.
- naloži Vijeću snošenje troškova tužitelja.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvim tužbenim razlogom tužitelj ističe da u pobijanim aktima nije dovoljno obrazloženo kontinuirano uvrštavanje tužitelja u odgovarajuće priloge i da Vijeće nije postupilo u skladu s člankom 296. stavkom 2. UFEU-a koji od Vijeća zahtijeva navođenje razloga.
2. Drugim tužbenim razlogom tužitelj ističe da pobijani akti povrjeđuju pravo na obranu i pravo na pošteno suđenje iz članka 47. Povelje o temeljnim pravima Europske unije (u daljnjem tekstu: Povelja) i članke 6. i 13. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (EKLJP) jer su usvojeni bez da je tužitelju dana mogućnost da stvarno iskoristi svoja prava obrane, osobito pravo na saslušanje i pravo da se primjeni postupak koji mu stvarno omogućuje da zahtijeva uklanjanje s liste osoba obuhvaćenih mjerama ograničavanja.
3. Trećim tužbenim razlogom tužitelj ističe da su pobijani akti zahvaćen očitom pogreškom u ocijeni jer se temelje na pogrešnoj pretpostavci da tužitelju kao velikom poduzetniku u sektoru proizvodnje i izvoza oružja u Bjelorusiji koristi Lukashenkov režim.
4. Četvrtim tužbenim razlogom tužitelj ističe da se spornim aktom povrjeđuje temeljno pravo na vlasništvo iz članka 17. Povelje i članka 1. Protokola br. 1. EKLJP-a, te da se ta povreda ne temelji na uvjerljivim dokazima, da je neopravdana i neproporcionalna.

SLUŽBENIČKI SUD

Tužba podnesena 19. studenoga 2015. – ZZ protiv Parlamenta

(Predmet F-143/15)

(2016/C 068/57)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: ZZ (zastupnik: A. Fombaron, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament

Predmet i opis spora

Poništenje odluke koja se odnosi na odbijanje tužiteljeve žalbe kojom se traži poništenje odluke o prijevremenom raskidu njegova ugovora o radu s Europskim parlamentom.

Tužbeni zahtjev tužitelja

- Poništiti odluku od 19. kolovoza 2015. kojom se odbija žalba podnesena temeljem članka 90. stavka 2. Pravilnika o osoblju Europskih zajednica;
- poništiti odluku Europskog parlamenta od 25. veljače 2015.;
- poništiti odluku Europskog parlamenta od 2. veljače 2015.;
- naložiti Europskom parlamentu snošenje svih troškova ovog postupka.

Tužba podnesena 27. studenoga 2015. – ZZ protiv Parlamenta

(Predmet F-146/15)

(2016/C 068/58)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: ZZ (zastupnici: S. Orlandi i T. Martin, odvjetnici)

Tuženik: Europski parlament

Predmet i opis spora

Poništenje odluke Parlamenta kojom se odbija zahtjev da se izvješća o ocjeni tužitelja nakon njegova promaknuća u razred AD 12 pretvore u bodove za zasluge.

Tužbeni zahtjev tužitelja

- poništiti odluku tijela za imenovanje od 8. travnja 2015. kojom se odbija zahtjev da se izvješća o ocjeni tužitelja nakon njegova promaknuća u razred AD 12 pretvore u bodove za zasluge;
- naložiti Parlamentu snošenje troškova.

Tužba podnesena 17. prosinca 2015. – ZZ protiv Parlamenta**(Predmet F-147/15)**

(2016/C 068/59)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: ZZ (zastupnik: M. Casado García-Hirschfeld, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament

Predmet i opis spora

Poništenje odluke o raskidu tužiteljevog ugovora.

Tužbeni zahtjev tužitelja

- Poništiti pobijanu odluku od 24. veljače 2015.;
- ako je potrebno, poništiti odluku o odbijanju od 9. rujna 2015.;
- naložiti Parlamentu snošenje troškova.

Tužba podnesena 21. prosinca 2015. – ZZ protiv Komisije**(Predmet F-149/15)**

(2016/C 068/60)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: ZZ (zastupnik: L. Levi, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Predmet i opis spora

Poništenje odluke kojom se tužitelju izriče sankcija odgode napredovanja na viši stupanj i kojom ga se obvezuje da naknadi štetu koju je navodno pretrpjela Europska unija, i zahtjev za naknadu navodne neimovinske štete i štete koja je navodno nanesena njegovom ugledu.

Tužbeni zahtjev tužitelja

- Poništiti Odluku CMS 13-005 tročlanog tijela za imenovanje u dijelu u kojem se njome određuje odgoda napredovanja na viši stupanj u trajanju od 18 mjeseci i njezin dio kojim je određena naknada štete u iznosu od 108 596,35 eura;
- U dijelu u kojem je potrebno, poništiti odluku o odbijanju prigovora tužitelja;
- Podredno, smanjiti financijsku sankciju izrečenu odlukom CMS 13-005;
- Naložiti tuženiku da tužitelju naknadi neimovinsku štetu i štetu nanесenu njegovom ugledu koja se procjenjuje na iznos od 20 000 eura;
- Naložiti tuženiku snošenje svih troškova.

Rješenje Službeničkog suda od 12. siječnja 2016. – Vermoesen i Herkens protiv Komisije**(Predmet F-108/15) ⁽¹⁾**

(2016/C 068/61)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik trećeg vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 320, 28. 9. 2015., str. 54

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR